

hên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Số 46
Phát hành tháng 06/2003

Bản Tin Liên-Lạc

Tiếng Nói của Hương-Dạo Trường-Niên Việt-Nam

Ban Sáng Lập :

Le-Văn-Đa
Phan-Như-Ngân
Trần-Văn-Thao

Ban Phụ-Trách :

Hoàng-Ngọc-Châu
Trần-Trung-Hợp
Nguyễn-Đức-Phúc
Phạm-Văn-Thiết
Nguyễn-Văn-Tĩnh
Lê-Thọ
Nguyễn-Trung-Thoại
Trần-Minh-Thường
Mai-Xuân-Tý (Con)

Liên-Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Thư từ bài vở, xin gửi về :

Nguyễn-Trung-Thoại
6362 Westbury, Montréal
Québec, H3W-2X3, Canada
Điện-thoại (514) 739-4000

Hình ngoài bìa :

Các Trường HĐVN khắp nơi về tham dự Hội-nghị
Costa Mesa (Hoa-kỳ -1983)
để soạn thảo Hiến-chương và Nội-lệ.

HÒA

"Quân tử hòa nhi bất đồng
Tiểu nhân đồng nhi bất hòa"
Quân tử hòa với mọi người
Mà không phe phái về hòa với ai.
Tiểu nhân theo lời chông gai
Hòa theo phe phái, chẳng (cùng) ai làm hòa.

Chữ Hòa thực là quý !
Tâm có hòa trí mới thành thoi
Mắt nhìn chiếu ánh sáng ngời
Làn môi nở cánh hoa tươi chân tình
Có hòa mới có an bình
Thế gian thoát cảnh chiến chinh loạn cường
Có hòa mới có kỷ cương
Mới mong kết hợp bốn phương một nhà
Gia đình biết quý chữ hòa
Ấm êm hạnh phúc đậm đà xiết bao.

Hương Đạo = Huynh Đệ đẹp sao
Khắc sâu ân nghĩa, để cao nhân hòa
Rộng lòng thông cảm, thứ tha
Tâm hồn cởi mở xóa nhòa buồn đau
Tình Huynh Đệ đứng hàng đầu
"Đi hòa vi quý" nên câu năm lòng.

Tình thân thoải mái thông dong
Là vui đoàn kết, sống trong thuận hòa
Chữ HÒA rực rỡ muôn hoa.

TUẦN VIỆT

Hương Đạo = H.Đ = Huynh Đệ, trong bài
"Làng Tân Hương" của Phó Hợp,
ở Liên Lạc số 44 tháng -1-2003

LÁ THU MÙA HÈ

Chỉ còn một năm nữa, cũng vào mùa hè, là đến ngày Họp mặt Hướng-đạo Trưởng-niên toàn thế giới, được tổ chức tại Orlando (Florida, USA) như chúng ta đã quyết định ở kỳ Trại Thăng-Tiến 7 ở Houston năm ngoái. Xin Quý Trường chuẩn bị ngay từ bây giờ.

Theo dự định của Ban Tổ-chức thì Trại này quy tụ tất cả anh chị em H.Đ. Trưởng-niên, gia đình và thân-hữu cũng được mời tham dự. Đất trại là một nơi lý tưởng cho mọi người, mọi lớp tuổi gặp gỡ nhau để kết thân, trao đổi kinh nghiệm, nói chuyện đời v.v... tóm lại là một kỳ nghỉ hè lý tưởng, ai ai cũng có thể có thể giải trí một cách thoải mái theo gia đình, theo đơn vị, theo nhóm của mình, mà chi phí rất là ... Hướng-đạo.

Năm 2003 là năm kỷ-niệm 20 năm thành lập Hướng-đạo Việt-nam Hải-ngoại . Chúng ta TRI-ÂN những Trưởng kỳ cựu đã bỏ công sức liên lạc với anh chị em HĐ các nơi, mời gọi tổ chức Hội-nghị Costa Mesa vào mùa hè năm 1983, can đảm đứng ra nhận trọng trách điều khiển phong trào, soạn thảo và biểu- quyết Hiến-chương và Nội-lệ, tạo niềm cảm thông và sự thừa nhận của Văn-phòng Hướng-đạo thế-giới như vị-trí hiện có của Phong-trào chúng ta hiện nay, mở những khoá Huấn-luyện, đặt ra truyền-thống tổ-chức định kỳ các Trại-Họp Ban Thăng Tiến HĐVN trên toàn thế-giới .

Nhân đây, chúng tôi xin Quý Trường và anh chị em HĐVN dành một phút im lặng để tưởng niệm đến Trưởng Trần-Văn-Khắc, người tiên khởi sáng-lập ra HĐVN vào năm 1930 ở quê nhà, và chính cũng Trưởng ấy, không ngại tuổi già sức yếu, khi ra hải-ngoại lại thêm một lần nữa, đứng ra thành lập và can-đảm nhận vai trò Chủ-tịch Hội-đồng Trung-Uống HĐVN. Vì những thành tích đặc biệt ấy, Ban Thường-vụ HĐTU/HĐVN đã chọn ngày 01 tháng 7 hằng năm là "Ngày Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc" (Xin nhắc lại : Ngày sinh của Tr. Khắc : 01-7-1902)

Chúng tôi mong các đơn-vị HĐVN khắp nơi nên ghi nhớ sự biết ơn này, vì đó là cũng một đức tính rất cần thiết của người Hướng-đạo, nhất là Hướng-đạo Việt-nam.

Nhắc đến Hội-nghị Costa Mesa 20 năm trước, chúng tôi không quên tưởng nhớ đến một số Trưởng kỳ-cựu đã ra đi như Trưởng Nguyễn-Văn-Thơ, người đã giúp Trưởng Khắc ban đầu và là người Chủ-tịch kế-nhiệm Tr. Khắc trong hai nhiệm kỳ sau đó, tiếp đó là Tr. Phan-Như-Ngân, một Trưởng hòa nhã và có tài kết hợp , đã chủ-tọa một cách khéo léo Đại-Hội-Đông đầu tiên của Hội-nghị Costa Mesa và sau hết là các Tr. Trần-văn-Đường, Tr. Mai-Xuân-Tý là những Thủ-quỹ tiên-khởi, Tr. Trần-Cao-Lĩnh đã lưu lại cho chúng ta những hình ảnh quý giá của Hội-nghị.

Có một vấn đề cần thiết mà mấy lâu nay Liên-lạc chưa thực hiện được : đó là hình ảnh các Trưởng Nữ Hướng-đạo, đã có một thời chung sinh hoạt với nhau, những Trưởng rất thâm niên, âm thầm chịu khó, cũng làm vẻ vang Nữ-giới H.Đ. ở trong cũng như ở ngoài nước. Liên-lạc sẽ gom góp các tài-liệu, hình ảnh, các sinh hoạt của một số Trưởng Nữ, bắt đầu từ những Trưởng cao-niên trước , (từ 65 tuổi trở lên) nói như vậy các Trưởng Nữ Trẻ cũng sẽ có dịp nhắc đến, nhưng thời gian, thành tích sẽ còn rất nhiều, xin các Trưởng Trẻ hãy kính trọng để các Trưởng Nữ Cao-niên Lên Đường trước vì đường mình còn dài, tuổi còn trẻ, ... lo chi !

Liên Lạc

Ngày Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc : Ngày 01 tháng 7

Người sáng lập Phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam (1930)

Người đứng ra triệu tập Hội-nghị Costa Mesa (Hoa-kỳ) thành-lập Hội-đồng Trung-Ướng H.Đ.V.N.(1983)

Năm nay kỷ-niệm 20 năm thành-lập Hướng-đạo Việt-nam Hải-ngoại (1983-2003) Chúng ta ghi ơn Tr. Khắc.

20 năm xây dựng Phong trào HĐVN tại hải ngoại (1983-2003)

Vĩnh Đào

Năm 1975 đánh dấu một khúc quanh quan trọng cho Phong trào Hướng Đạo Việt Nam. Kể từ ngày thành lập vào năm 1930, trải qua một quá trình gian nan, vượt qua những sóng gió của một thời kỳ lịch sử nhiều biến động, HĐVN đã trở thành một phong trào giáo dục thanh thiếu niên vững mạnh, có uy tín, trong nước cũng như về mặt quốc tế. Sau 45 năm thu hút và đào tạo nhiều thế hệ thanh niên trở thành những công dân ưu tú cho đất nước, lần đầu tiên HĐVN phải ngưng hoạt động trên toàn cõi Việt Nam. Hội HĐVN bị giải tán, hoạt động hướng đạo bị đặt ngoài vòng pháp luật dưới chính thể mới. Nhưng một phong trào có một truyền thống vững chắc như Phong trào HĐVN không dễ gì bị tiêu diệt. Ngay từ những phút đầu tiên trong các trại tạm cư, các đơn vị hướng đạo tỵ nạn đầu tiên được thành lập, khai sinh một thời kỳ hoàn toàn mới trong lịch sử HĐVN : xây dựng một phong trào HĐVN tại hải ngoại.

Rời các trại tỵ nạn, các đơn vị được tổ chức lại tại các nước có cộng đồng Việt Nam định cư, từ Hoa Kỳ, Canada, rồi Âu châu và Úc. Lần lượt, các đơn vị HĐVN ghi danh với hội hướng đạo của nước định cư để hoạt động trong khuôn khổ pháp lý của hội HĐ địa phương, nhưng vẫn giữ liên lạc mật thiết với nhau, giữa các đơn vị Việt Nam rải rác khắp nơi.

Hội nghị Costa Mesa 1983

Sau giai đoạn tự phát của những năm đầu tiên, nhận thấy nhu cầu kết hợp tất cả các đơn vị HĐVN tại các nước trong một cơ cấu chung để dễ liên lạc và thực hiện một số công trình chung, một số Trưởng nòng cốt của Hội HĐVN cũ hội họp tại Costa Mesa, Nam California, vào năm 1983 để bàn thảo những đường hướng cho tương lai và lập nên một Hội Đồng Trung Ướng (HĐTƯ) cho Phong trào Hướng Đạo Việt Nam đang hiện diện tại nhiều nước.

Hội nghị Costa Mesa năm 1983 là mốc khởi đầu của công cuộc xây dựng Phong trào HĐVN được hệ thống hóa với một cơ cấu chỉ đạo thống nhất. Tr. Trần Văn Khắc, người đã thành lập đơn vị Hướng Đạo Việt

Nam đầu tiên tại Hà Nội năm 1930 và sáng lập Phong trào Hướng Đạo tại Việt Nam, đứng ra nhận lãnh trách nhiệm Chủ tịch HẾTÚ đầu tiên tại hải ngoại, tiêu biểu cho sự liên tục của HẾTÚ qua các thăng trầm của lịch sử. Bên cạnh Tr. Khắc là một số lớn Trưởng đã giữ những trách nhiệm chính yếu của Phong trào trong các thập niên qua, như Nguyễn Văn Thơ, Mai Liệu, Nguyễn Trung Thoại, Đoàn Văn Thiệp, Nghiêm Văn Thạch, Mai Xuân Tý, Trần Bạch Bích, Đinh Xuân Phúc, Trương Trọng Trác... Ngay từ lúc khởi đầu, chính sách và đường hướng hoạt động của Phong trào HẾTÚ trong giai đoạn mới được xác định rõ ràng: các đơn vị HẾTÚ tại các nước ghi danh và hoạt động trong khuôn khổ Hội Hướng Đạo tại nước định cư nhưng có thêm nhiệm vụ bảo tồn và phát huy truyền thống văn hóa Việt Nam.

Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới và Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ được tham khảo. Vị Tổng Thư Ký lúc đó của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, Laszlo Nagy, giáo sư toán học gốc Hungary, bản thân cũng là một người tỵ nạn cũ, nhìn một cách thiện cảm việc hình thành HẾTÚ/HẾTÚ, tuy rằng cơ chế này chỉ là một tổ chức độc lập, đứng ngoài hệ thống các quốc gia hội viên của tổ chức quốc tế.

Danh xưng "Hội Đồng Trung Ương" HẾTÚ được chọn vì muốn duy trì một danh xưng đã có, nhưng trong thực chất, cơ cấu mới thành lập chỉ giữ nhiệm vụ một Ủy ban quốc tế của Phong trào HẾTÚ, để liên lạc và phối hợp hoạt động các đơn vị HẾTÚ tại các nước, đúng như danh xưng tiếng Anh và Pháp đã chỉ ("International Central Committee of Vietnamese Scouting"). Tuy chỉ là một tập hợp tinh thần, không có thẩm quyền hành chính trên các đơn vị hướng đạo, nhưng HẾTÚ trong 20 năm qua đã có thể hoàn thành chức năng của mình và thực hiện nhiều công việc đáng kể.

Từ Thăng Tiến 1 (1985) đến Thăng tiến 7 (2002)

Năm 1985, trại họp bạn toàn thế giới đầu tiên của HẾTÚ - Thăng Tiến 1 - được tổ chức tại Jambville, Pháp. Tr. Trần Văn Khắc từ nhiệm vì tuổi cao, giao trách nhiệm Chủ tịch HẾTÚ cho Tr. Nguyễn Văn Thơ, cựu Hội trưởng Hội HẾTÚ tại miền Nam trước đây.

Ba năm sau, năm 1988, trại họp bạn Thăng Tiến 2 hội họp tại Everton, Canada. Trại họp bạn thứ ba, đáng lẽ được dự định cho năm 1991, được tổ chức sớm một năm, vào năm 1990, tại San Jose, Hoa Kỳ để kỷ niệm 60 năm thành lập Phong trào HẾTÚ (1930-1990). Tại Đại Hội Đồng được triệu tập tại đây, một quyết nghị được biểu quyết, thay đổi 10 điều Luật HẾTÚ bằng một bản văn mới, ngắn gọn, dễ nhớ, thích hợp hơn với hoàn cảnh và môi trường mới.

Năm 1993, trại Thăng Tiến 4 trở về châu Âu, được tổ chức tại Le Breuil, Pháp. Một quyết nghị của Đại Hội Đồng quyết định thành lập hệ thống Hướng Đạo Trưởng Niên trong Phong trào HẾTÚ, nhằm qui tụ các trưởng, các hướng đạo sinh không còn sinh hoạt trực tiếp nhưng muốn giữ mối dây liên lạc với Phong trào và đem kinh nghiệm giúp đỡ việc thành lập và phát triển các đơn vị hướng đạo tại địa phương. Sáng kiến này được sự hưởng ứng tích cực của rất nhiều người đã từng sinh hoạt hướng đạo một thời gian, thu hút thêm những cảm tình viên mới của Phong trào. Cho đến nay đã có 19 Làng, Xóm Trưởng niên được thành lập tại các nước.

Năm 1995, trại họp bạn Thăng Tiến 5 lần đầu tiên được tổ chức tại Úc, trước khi trở về Hoa kỳ năm 1998 (Thăng Tiến 6, tại Maryland), và 2002 (Thăng Tiến 7, tại Texas). Trong khoảng thời gian đó, một trại họp bạn đặc biệt được triệu tập tại San Jose vào năm 2000 để kỷ niệm 70 năm của phong trào HẾTÚ.

Sau 20 năm xây dựng và phát triển Phong trào Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại dưới sự phối hợp và chỉ đạo của Hội Đồng Trung Ương HẾTÚ, một số công việc đáng kể đã được thực hiện, mặc dầu các khó khăn và trở ngại không phải là nhỏ. Trước hết, HẾTÚ/HẾTÚ đã sớm vạch ra một đường lối chỉ đạo thích hợp với hoàn cảnh mới và với nhu cầu mới đặt ra cho cộng đồng Việt Nam ly hương: trung thành với mục đích giáo dục chung của Phong trào Hướng Đạo thế giới là *giáo dục toàn diện* (trên các lãnh vực trí tuệ, tính khí, xã hội, thể xác và tâm linh), HẾTÚ đặt thêm mục tiêu giúp cho tuổi trẻ Việt Nam lớn lên tại hải ngoại hiểu biết về nguồn gốc của mình, biết quý trọng tiếng Việt, hiểu biết và quý trọng di sản tinh thần và văn hóa của tổ tiên. Bên cạnh quan niệm giáo dục *phát triển toàn diện*, HẾTÚ nhấn mạnh đến quan niệm *phát triển quân bình* (một con người phát triển quân bình không thể thờ ơ với nguồn gốc của mình, với dân tộc và văn hóa thuộc đất nước tổ tiên). Cùng với mục đích giáo dục *cộng dân*, HẾTÚ chú trọng không kém đến giáo dục *con người*.

Hai mươi năm phát triển

Với một đường lối giáo dục đứng đắn, đáp ứng những nhu cầu và mong đợi của phụ huynh và cộng đồng, HẾTÚ đã được sự tín nhiệm của phụ huynh và đã nhanh chóng phát triển tại các nước có cộng đồng Việt

Nam định cư : Hoa Kỳ, Canada, châu Âu, Úc... Đầu thập niên 1980, số đơn vị Hướng Đạo Việt Nam ghi danh với Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ hoạt động rời rạc, lẻ tẻ, liên lạc với nhau lỏng lẻo và khó khăn... Với một lãnh thổ địa lý rộng lớn, môi trường phát triển rất phức tạp và đặt ra rất nhiều khó khăn. Ban Thường Vụ của HẾTÚ/HĐVN phải giải tỏa các nút chặn, san bằng những trở ngại, tổ chức một hệ thống phát triển chia ra thành 4 miền, đặt ra các Ủy viên Liên lạc và Phát triển tại mỗi miền để phối hợp, đốc thúc việc thành lập các đơn vị hướng đạo tại địa phương. Đến nay, số đơn vị hướng đạo, số đoàn sinh và Trưởng tăng lên vào khoảng ít nhất 20 lần so với tình hình đầu thập niên 80. Các trại họp bạn toàn thế giới của HĐVN được tổ chức một cách thành công và đều đặn từ năm 1985 đến nay đã là một yếu tố thu hút đáng kể, khuyến khích việc thành lập thêm các đơn vị mới. Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA) thừa hưởng trực tiếp kết quả những nỗ lực và phương tiện mà HẾTÚ/HĐVN đã đầu tư tại đây để phát triển phong trào hướng đạo. Có thể nói là trong số tất cả các cộng đồng thiếu số sinh sống tại Hoa Kỳ, không có một cộng đồng nào có thể tổ chức thành công một cơ cấu chỉ đạo thống nhất để kế hoạch hóa và thúc đẩy sự phát triển đến mức thành công như Phong trào HĐVN đã làm.

Ngoài việc phát triển các đơn vị, HĐVN đã có những quyết định mang tính cách tiên phong về mặt đường hướng và chính sách. Hệ thống Hướng Đạo Trưởng niên đã được HẾTÚ/HĐVN quyết định thành lập từ năm 1993. Đây là một quan niệm hết sức mới mẻ. Cho đến gần đây, tại các nước chỉ có các hội "cựu Hướng Đạo" được thành lập, hoạt động như những hội ái hữu thông thường, đứng bên ngoài tổ chức của Hội Hướng Đạo quốc gia. HĐVN có sáng kiến đặt ra một hệ thống tổ chức nằm ngay trong HẾTÚ và trong Phong trào HĐVN, đem hoạt động của Hướng Đạo Trưởng niên đến sát với sinh hoạt của các đơn vị hướng đạo địa phương, thu hút trưởng niên vào các trại họp bạn và các sinh hoạt lớn của Phong trào. Mãi đến năm 2001, một hội hướng đạo lớn tại Pháp là Scouts de France mới tổ chức xong một hệ thống trưởng niên hoàn toàn giống như HĐVN, gọi là "Environnement adultes", thu nạp hội viên trong số các phụ huynh, thân hữu, cựu hướng đạo sinh, cựu tráng sinh và trưởng, với mục đích kết thân, hậu thuẫn cho các đơn vị hướng đạo đang sinh hoạt, giúp thu nạp thêm trưởng cho các đơn vị... Hội viên của hệ thống Trưởng niên Hướng Đạo Pháp đóng niên liêm do Đại Hội Đồng quyết định và có quy chế "hội viên liên kết" của Hội. Tất cả những nguyên tắc và thể thức sinh hoạt đó, HĐVN đã áp dụng từ 10 năm trước đây.

Về mặt tổ chức các ngành, bên cạnh 4 ngành đã có (Ấu, Thiếu, Thanh, Tráng, đảm trách quá trình giáo dục thanh thiếu niên từ 8 đến 25 tuổi), Hội nghị Trưởng HĐVN tổ chức nhân trại huấn luyện Tùng Nguyên 2 tại Gilwell Park năm 1996 đã quyết định thành lập ngành Nhi trong Phong trào HĐVN cho trẻ em từ 6 đến 8 tuổi, quyết định về danh xưng ("Gấu con") và những đường hướng giáo dục chính. Cho đến nay, chỉ có một số ít hội Hướng Đạo quốc gia đã tổ chức được một ngành Nhi hoàn chỉnh (Canada, Anh, Úc...). Trong khi đó, Liên Đoàn Văn Lang thuộc Hướng Đạo Việt Nam tại Pháp đã có được một ngành Nhi sinh hoạt bên cạnh các ngành khác, với một phương án giáo dục ngành hoàn bị, với những thể thức và chương trình sinh hoạt riêng cho ngành. Ngành này đang sinh hoạt rất thành công vì được sự hưởng ứng mạnh của phụ huynh. Trong khi đó, tại nhiều nước, và ngay trong các hội hướng đạo khác của Liên Hội H.D. Pháp, ngành Nhi vẫn đang trong giai đoạn nghiên cứu và thí nghiệm, chưa tổ chức thành một ngành riêng biệt.

Về mặt quốc tế, HẾTÚ/HĐVN không phải là một hội viên chính thức của Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới (HẾTG), vì không phải là một hội hướng đạo trên một lãnh thổ có chủ quyền, nhưng các thành tựu của Phong trào HĐVN là một kinh nghiệm độc đáo mà không có một phong trào hướng đạo ly hương nào trong hoàn cảnh của Việt Nam đã thực hiện được. Tổ chức HẾTG công nhận và khâm phục những thành quả đó. Có thể nói HẾTÚ/HĐVN là một cơ cấu ty nạn duy nhất được một tổ chức quốc tế lớn hàng đầu về giáo dục thanh thiếu niên là Tổ chức HẾTG, liên lạc và tham khảo thường xuyên về mọi vấn đề liên quan đến tình hình của Hướng Đạo Việt Nam, trong nước cũng như ngoài nước. Hội nghị khoáng đại Hướng Đạo Vùng châu Á - Thái Bình Dương tổ chức 3 năm một lần, đón tiếp nồng hậu và dành diễn đàn cho một phái đoàn của HẾTÚ/HĐVN, mặc nhiên xem Phong trào HĐVN là một thành phần trong cộng đồng hướng đạo gồm 23 nước hội viên chính thức trong vùng.

Nhìn lại 20 năm qua, một chặng đường dài với rất nhiều thử thách được vượt qua nhờ một chính sách giáo dục và đường lối hoạt động đúng đắn, thu hút được thanh thiếu niên Việt Nam trong hoàn cảnh mới, nhờ một cơ chế sinh hoạt hết sức dân chủ với nhiều kinh nghiệm thu thập qua một quá trình sinh hoạt liên tục trên 70 năm, và một tập thể Trưởng thuộc mọi lứa tuổi gắn bó với Phong trào, tận tụy phục vụ cho lý tưởng hướng đạo. Một chặng đường mới đang mở ra... ❁

V.Đ.

Tháng 03/2003 – năm Nhâm Ngọ

Làng Bách Hợp vùng Paris ra đời...

Thông tin và Liên lạc của dân làng Bách Hợp vùng Paris, Trường Niên Hương Đạo Việt Nam

Biên bản buổi họp làng Bách Hợp Bách Hợp vùng Paris – Chủ nhật 23/03/2003 :

Vào lúc 10g15 sáng ngày 23/03/2003, tại trường trung học Sainte Marie của Antony, một thị trấn sầm uất và khá giả của vùng Kinh đô ánh sáng Paris, các thân hữu của làng đã tề tụ gần đầy đủ. Vì đa số đều là phụ huynh của các em Hương Đạo sinh thuộc Liên đoàn Văn Lang, cùng sinh hoạt tại địa điểm này, nên sự « tiếp đón » các thân hữu này coi như đã là dân làng rồi, không có chi phải khách sáo.

"mỡ" Bình và "cụ lý" Trí, ban Điều Hợp của làng Bách Hợp vùng Paris, niên khóa 2002.

Đúng 10g30, anh « Lý trưởng » Hươu Nhiệt Tâm - Trí trình bày các sinh hoạt từ khi nhận trách nhiệm thành lập làng Bách Hợp vào tháng 11/2001 đến ngày hôm nay là ngày chính thức ra mắt làng. Trong thời gian qua đã có sự tiếp tay và yểm trợ của Sóc Yêu Đòi – Bình làm « mỡ » của làng, cũng như các Trưởng hiện dịch : Lương, Ngọ, Khương và các Trưởng niên khác cùng với quý anh Lộc, Vĩnh Đào, Thọ, quý chị Vỹ, Hạc, Hòa, Kim Giao

Mục tiêu của buổi họp hôm nay là đề hợp thức hóa làng Bách Hợp vùng Paris, với quyết định chính thức thành lập làng và bầu Ban Chấp Hành cho niên khóa 2003. Trước khi bầu, ban « Điều Hợp » xin miễn nhiệm dưới sự chứng kiến của 16 dân làng và 4 thân hữu (theo quy định của làng Bách hợp vùng Paris, chỉ được gọi là "dân làng" những trưởng niên nào đã điền phiếu gia nhập và chấp thuận quy ước của Phong trào Hương đạo trưởng niên).

Với sự đồng ý của đa số dân làng, ban Chấp Hành mới của làng, có thể gọi là Ban Hương Sự từ nay, được dân làng tín nhiệm bầu lên theo thể thức bỏ phiếu kín. Chỉ bầu 1 Lý trưởng, là ứng cử viên hoặc đề cử viên. Sau khi đắc cử, Lý trưởng sẽ mời một số dân làng vào ban Hương sự. Sau khi nghe qua đề nghị chương trình sinh hoạt của 1 ứng cử viên và 2 đề cử viên, tất cả 16 dân làng đã tham gia cuộc bầu phiếu thật vui vẻ và sôi nổi trong tình thân

Hương đạo.

Anh Châu văn Lộc đắc cử vào chức vụ Lý trưởng với 10 phiếu tín nhiệm. Ngay sau đó tân Lý trưởng đã mời 2 dân làng đứng vào trong ban Hương Sự và được sự chấp thuận tức khắc, đó là anh Phạm đức Long (phụ tá Lý trưởng) và chị Trần thị Vân Hạc (Thủ quỹ). Vài ngày sau đó, Lý trưởng Lộc đã mời thêm Bình giữ trách nhiệm « mỡ » (thư ký) cho làng. Trong dịp này, trưởng TUV của chi nhánh HĐVN tại Pháp, cũng là một dân làng kỳ cựu, đã ngỏ lời chào mừng Ban chấp hành và cầu chúc làng vững tiến trong nhiệm vụ yểm trợ phong trào HDVN và thắt chặt tình thân giữa các anh chị em.

Với ly café hoặc trà ấm trong tay, các dân làng đã tươi cười hàn huyên, trao đổi ý kiến với nhau trước khi rời "đình làng" vào lúc 12g30, cùng lúc đó các em Thiếu sinh vừa chấm dứt hát bài « Lúc thú vui này, lòng càng quyến luyến anh em chúng mình ... ».

Dân làng Bách hợp vùng Paris và thân hữu ngày 23-03-2003

Anh Long, anh Lộc, chị Vân Hạc, nhận cờ HDTN do Bình và Trí trao lại.

HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN và GIÁO-DỤC TRUYỀN-THỐNG

Liên-Lạc: Trưởng Bùi-Dzũng là Mỗ của Làng H.Đ. Trưởng-niên Rhône-Alpes (Pháp) gửi cho Liên-Lạc bài này để đóng góp vào sinh-hoạt H.Đ. Trưởng-niên.

Sứ - mệnh của Phong - trào Hướng-Đạo Việt-Nam tại hải-ngoại chính là Giáo-dục Truyền-thống những ý-niệm và tư-tưởng trong văn- hóa

Việt. Như tất cả chúng ta đều biết, ngoài hoạt-động Hướng-đạo cùng trình-độ và mức độ như các hội Hướng-đạo bản-địa, HDVN còn có phần “Giáo-dục Truyền-thống Văn-hóa Việt-nam” và lẽ đương nhiên do Phong-trào HDVN đảm-trách. Đến đây chúng ta cần phải biết phân biệt “Truyền-thống” nói ở đây là phần tinh túy, cốt lõi, có thể làm nảy sinh nhưng không tùy-thuộc hay lệ-thuộc những tập-tục” (tập-quán, phong-tục) . Có những tập-tục qua thời-gian trở thành hủ-tục (thói xấu) như tục tảo-hôn, rẫy bỏ vợ (nếu như không sinh con trai), trọng nam khinh nữ ... Có những tập-tục mang những tính chất tốt đẹp như thờ cúng tổ-tiên; các nghi-lễ (tôn-giáo, xã-hội) ... do thể-hiện được nền tảng tâm-linh và chuyển biến theo trào-lưu đương thời nên còn được duy-trì cho đến ngày hôm nay.

Trong khả-năng và qua thời-gian nghiên-cứu những truyền-thống có sẵn trong bảy thập-niên qua của Phong-trào HDVN có kết hợp với các giá-trị đạo đức và truyền-thống theo tư-tưởng văn-hóa Việt-Nam được hiện-đại-hóa cho phù hợp với hoàn-cảnh định-cư ở hải-ngoại: **HDVN có bốn truyền-thống lớn** được liệt kê như sau:

1_Tinh-thần yêu nước, sẵn sàng góp phần phụng-sự, hy-sinh vì Tổ-quốc, thêm vào đó là bốn phận công-dân ở xứ định-cư.

2_Tinh-thần hòa-đồng tôn-giáo _ Làm nảy sinh lòng tôn kính mọi tín-ngưỡng tâm-linh ngoài tôn-giáo mình, hưởng-ứng bài trừ những hành-vi áp-bức và kỳ-thị tôn-giáo.

3_Tinh-thần công-ích, bất vụ lợi_ Qua sinh-hoạt và thử thách; biết hy-sinh quyền lợi cá-nhân để phục-vụ cho ích lợi chung của toàn thể quốc-gia dân-tộc.

4_Tinh-thần thân-hữu với mọi người không phân biệt chủng-tộc, nghề nghiệp, trình-độ văn-hóa hay giai tầng xã-hội, làm nảy sinh tình thân-hữu ruột thịt giữa anh chị em HDVN.

Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên chính-thức nhập cuộc (từ Trại Thăng Tiến Le Breuil vào năm 1994 tại Pháp) với các đơn-vị HDVN tại Hải-ngoại là nhằm mục-đích giúp các Trưởng đơn-vị trẻ trong công việc “giáo-dục truyền-thống HDVN” cho các đoàn-sinh HD gốc Việt tại nơi đây. Như tất cả chúng ta đều biết, mối ưu-tu và lo lắng hàng đầu của các bậc phụ-huynh trong các cộng-đồng VN là việc thế-hệ con em của họ bị mất gốc, do nếp sống thực-dụng và hưởng-thụ của nền công-nghiệp phát triển; trẻ em dễ bị lôi cuốn vào sự thiếu đạo đức, sống buông thả, suy đồi! Do đó đã có một số không ít phụ-huynh khuyến-kích con em mình gia-nhập vào PT/HDVN không chỉ vì biết đây là một phong-trào có uy-tín xưa nay (từ trong quốc-nội ra quốc-ngoại); mà còn là một phong-trào huấn-luyện Thanh-thiếu-niên lớn nhất của thế-giới; HDVN không những huấn-luyện cho trẻ bằng các chương-trình và phương-pháp của Hướng-đạo quốc-tế mà còn đặc-biệt chú trọng về nguồn gốc; đó chính là chú trọng vào việc “Duy-trì tinh-thần và văn-hóa dân-tộc” để cho trẻ em đang sống ở xứ người được phát-triển một cách toàn-diện và quân-bình về

tinh-thần cũng như thể-chất.

Trưởng-niên tiếp tay và yểm-trợ các Trưởng HĐVN trong công-tác giáo-dục truyền-thống cho trẻ gồm có hai phần:

Một là giáo-dục nhằm phát-triển nhân-cách: Bằng chương-trình “**Đẳng-thứ, chuyên-hiệu**”, tùy theo từng lứa tuổi, đi từ dễ đến khó. Trong lãnh-vực này Trưởng-niên sẽ giúp Trưởng HĐ tùy theo lời yêu-cầu của đương-sự và theo khả-năng của mình; thường là đảm nhận các vai trò như hoạt-náo, dẫn đầu làm gương trong các dịp sinh-hoạt, đi trại ... hoặc tham-gia vào ban bảo-trợ, hội-đồng phụ-huynh của đơn-vị, phụ giúp huấn-luyện kỹ-thuật (chuyên-hiệu, trò chơi, văn-nghệ ...); nhận một trách-vụ (thường-xuyên, gián-đoạn) cho tổ-chức, điều-hành của đơn-vị.

Hai là giáo-dục Truyền-thống Việt-Nam: Đây chính là Lãnh-vực đặc-nhiệm của Phong-trào HĐVN. Trong công-tác này, ngoài việc giảng dạy Việt-ngữ và văn-hóa VN, nhiệm-vụ Trưởng-niên là phải hợp lực cùng các Trưởng đơn-vị tạo được một “**Một môi-trường Truyền-thống**”. Đây là một môi-trường sinh-hoạt có nhiều sự uyển-chuyển cốt làm sao cho tất cả các Trưởng già lẫn trẻ, các thân-hữu đủ mọi hạng tuổi đều có thể tham-dự ... Tất cả các hình-thức sinh-hoạt phải sống động và các hoạt-động của nó nhằm đem lại cho trẻ một cái nhìn về một “**Xã-hội Việt-Nam thu nhỏ**”, từ đó mới tạo ra được “**Ấn-tượng Việt-Nam**” cho các em; chẳng hạn như qua cung cách chào hỏi và xưng hô với nhau, đồng-phục và huy-hiệu HĐVN, cử chỉ âu yếm khi sửa hoặc thắt lại khăn quàng cho các em, phong-cách sinh-hoạt trong những dịp Trại chung với các đơn-vị trẻ, kể chuyện về lịch-sử địa-lý VN, cung-cấp tư-liệu phim ảnh về danh-nhân thắng-cảnh VN, tiếp-

xúc với các cộng-đồng trong các dịp lễ-hội lớn, như Tết Nguyên-đán, Trung-thu ... các buổi trình diễn văn-nghệ, múa hát dân-tộc v.v. Qua đó ta đưa trẻ từng bước về nguồn, tất cả đó không chỉ là những biểu-hiệu hời hợt bên ngoài; các Trưởng-niên cần phải nghiên-cứu triển-khai cho phù hợp với hoàn-cảnh hiện-đại; bởi vì chính cộng-đồng nơi đây là yếu-tố quyết-định cho sự thể-hiện cùng mục-đích giáo-dục của Phong-trào HĐVN. Việc dùng tài-liệu và tham-khảo tìm nguồn tư-liệu trong các thư-viện là hữu-ích nhưng trong phương-pháp giáo-dục Hướng-đạo thì cuộc sống mẫu mực và sinh-động của Trưởng-niên thể-hiện được “**sắc-thái của con người Việt-Nam**”; chính những điều đó làm cảm-kích tâm-hồn của trẻ. Trẻ thấm đậm tình dân-tộc sẽ hãnh-diện vững tiến trên con đường tương-lai của mình.

Điều tế-nhị và nhắc nhở lẫn nhau; chúng ta là những người trưởng-niên HĐVN dù ở bất cứ nơi nào trên thế-giới; nhiệm-vụ của chúng ta là xây dựng và phát-triển phong-trào HĐVN cho con em người Việt, việc ghi danh hoặc gia-nhập với các hội HĐ bản-địa chỉ là một sự hòa nhập vào xã-hội mà ta đang sống, tránh quan-niệm sai lầm là có hai hội HĐ trong quốc-gia mà mình đang hội-nhập; chúng ta phải luôn luôn khôn khéo giữ-vững lập-trường của mình: - Chúng ta “**Hội-nhập nhưng không Hòa-nhập**”, trong phạm-vi giáo-dục truyền-thống phải do Phong-trào HĐVN mà Hội-đồng Trung-ương là cơ-cấu kết-hợp chính chúng ta xây-dựng lên trực-tiếp chỉ-đạo và quy-định đường lối cùng phương-thức phát-huy truyền-thống HĐ Việt-Nam cho chúng ta.

Bò năng-nổ
Bùi-Dzũng,
Liên-đoàn Thăng-long
Lyon, 09/3/2003

Hướng-đạo-sinh Việt-Nam

Hãy tiến lên ! Kính trọng, nhưng đừng nhường bước đàn anh.

Làng Bách Hợp hay Gia-đình Bách Hợp ?

Trên tờ Bạch Mã số vừa rồi, một đoạn tin (tương đối) không dài mà sau khi đọc xong khiến chúng tôi có một vài ưu tư, suy nghĩ. Xin mạn phép được trình bày cùng quý Trường và anh chị em HDS.: Đó là tin ở Nam Cali. và chuyện Làng hay Gia Đình Bách Hợp.

Tóm gọn nguồn tin, tại Nam Cali. đã bầu Trường Nguyễn Khanh, thay thế Trường Trần Đức Hạnh - người đã tham dự Đại hội HĐ Trường niên nhân kỳ trại TT 7 vừa qua - đảm nhận trách vụ Lý (hay Gia) trường và sau đó bỏ phiếu quyết định dùng danh xưng Làng hay Gia đình, dù rằng Trường Hạnh đã tường trình quyết định chung của Đại hội là dùng Làng chứ không dùng Gia đình với số phiếu quá rõ! (đa số : 40 phiếu thuận!). Kết quả bỏ phiếu ở Nam Cali. là đa số tán đồng dùng (tiếp tục) Gia đình Bách hợp chứ không gọi Làng Bách hợp và Trường Nguyễn Khanh còn nói, xem HĐTU như thân hữu !!!

Thông thường, theo ngụ ý, trong sinh hoạt tập thể nếu muốn tiếp tục cộng tác chung với nhau thì phải chấp nhận một vài nguyên tắc tối thiểu, trong đó “ thiếu số phải.. phục tùng đa số “ !, dù rằng nhiều khi đa số chưa hẳn có lý hoàn toàn ! Tuy nhiên nếu “ thiếu số “ tự cho mình có lý mà không thuyết phục được người khác chấp thuận cái lý của mình thì hoặc lý lẽ của mình (cho là đúng !) chưa hẳn đã đúng, hoặc mình (trước mắt) chưa có .. khả năng thuyết phục người tán đồng ! Và nếu không được người tán đồng thì mình... “ chơi riêng! “ , như vậy sẽ không còn là tập thể chung! Tập thể nếu do nhiều .. “ nhóm “ kết hợp mà “ mỗi nhóm “ lại chỉ nghĩ riêng mình chứ không nghĩ đến việc chung thì tập thể đó sẽ chẳng khác .. “ thập nhị sứ quân “ ! Trong HĐ liệu có chấp nhận tình trạng .. “ sứ quân “ cho dù biện minh bằng mọi cách !?

Chắc chắn cá nhân chúng tôi không muốn làm phật lòng quý Trường thuộc “ Gia đình “ Bách hợp Nam Cali. , nhưng thật tình không hiểu quý Trường có cùng quan điểm như Trường Nguyễn Khanh, xem HĐTU chỉ là “ thân hữu “ ? Và như vậy, vị trí của “ Gia đình “

Bách hợp Nam Cali. cũng vẫn còn nằm trong Làng Bách hợp của HĐTr.N, một thành viên trong PT-HĐVN, hay.. chỉ là “ thân hữu “ của PT !? (Vì xem HĐTU chỉ là “ thân hữu “ mà HĐTU lại là cơ quan cao nhất của PT-HĐVN thì chẳng khác nào xem... PT chỉ như là “ thân hữu !? “).

Trên tinh thần vì việc chung của PT, ngụ ý chúng tôi là (cho dù “ tạm thời “) chúng ta phải chấp nhận các điều do Đại hội đồng, sau khi bàn thảo, quyết định (kể cả việc thống nhất danh xưng) và trong lần họp kế tiếp, chúng ta lại đưa vấn đề trở lại để lấy quyết định, nếu mình vẫn thật sự không hài lòng. Tinh thần (bị xem như) “ xé lẻ, tự cao “ không chấp nhận quyết định chung không phải là tinh thần Trường HĐ, người được xem luôn luôn có tinh thần phục thiện, hết lòng vì sự tồn vong của PT, không vì cá nhân !

Năm 2004 tới đây, theo chương trình đã định, sẽ có họp mặt HĐTr.N tại Florida, không biết quý Trường Nam Cali. khi tham dự sẽ với danh xưng Làng hay Gia đình, nếu “ nhất định là Gia đình “ thì sẽ có khó chịu chẳng khi Ban Tổ Chức dùng chữ Làng (như các nơi khác) để giới thiệu đơn vị của quý Trường ?

Dĩ nhiên nếu vì bất cứ lý do nào mà “ Gia đình Bách hợp “ Nam Cali. “ tự chọn đứng ngoài PT “ (chỉ là Thân hữu) thì xin xem những lời viết trên là... “ ngớ ngẩn “ , thật tình chúng tôi không hề nghĩ đến điều này. Trong chúng ta ai cũng mong PT ngày một vững mạnh, phát triển... và hẳn là ai cũng nhủ lòng phải cố gắng làm và sống theo lời hứa và luật HĐ để thật sự xứng danh là một HDS ! Mọi vấn đề chung khi đem ra bàn bạc, chắc chắn là thẳng thắn và tranh luận mạnh mẽ để bảo vệ lý lẽ của mình, nhưng sau đó tất cả phải chung tay thi hành điều do đa số quyết định, có vậy mới là cùng một tổ chức, đặc biệt PT chúng ta là một tổ chức giáo dục tự nguyện !!...

Trước khi kết thúc những suy nghĩ còn hạn hẹp của mình, chúng tôi thành thật xin lỗi quý Trường ở Nam Cali. nếu những lời lẽ trên làm Trường không vui ! Dù vậy, đây là những điều thật lòng chúng tôi muốn trình bày, hy vọng quý Trường sẽ (tạm thời !!!) tán đồng theo đa số, hầu tiếp tay giúp PT chặn đứng những mưu toan quấy phá ...!!!

Tô Văn Phước
Chi nhánh HDVN - Đức quốc

PHÙ HIỆU HƯỚNG-ĐẠO

(Trích trong "Vài nét phác họa về Lịch-sử H.Đ.V.N. lúc khởi thủy" của Tr. Võ-Thanh-Minh)

*****

Sau một dãy dài chính biến ở miền Nam, triều đại thay đổi, thì Quốc-kỳ cũng như Nội-quy Hướng-đạo cũng ít nhiều đổi thay là lẽ đương nhiên.....

Nhưng Dã Mã vẫn vui lòng khi còn thấy lại nơi nua gia đình Hướng-đạo ở Miền Nam cái phù hiệu y nhiên như xưa, cũng do Dã Mã tranh đấu nhiều nơi mới được xuất hiện.

Chính phù hiệu ấy là Hoa Sen, chủ không phải hoa Bách-Hợp như tất cả anh chị em miền Nam kể cả Bạn Đường xưa đang làm tưởng.

Nguyên do phù-hiệu ấy là như thế này :

Khi Ban Thường-trực bàn đến vấn đề phù-hiệu, Dã Mã đề nghị ngay Hoa Sen thay cho những phù-hiệu đã được dùng ở Âu Tây, từ Hoa Bách-Hợp (Anh, Mỹ) cho chí hình chữ Thập bằng (Croix gammée), chiếc cung trưởng (Arc tendu) hay Con Gà Vàng (Coq Doré) của Pháp, không có thú nào thích hợp với tinh thần Á-Đông của Hoa Sen là dấu hiệu của người quân tử Á-đông : Mọc giữa bùn mà không nhiễm mùi bùn, thật xứng đáng là phù-hiệu cho Hướng-đạo Việt-nam nói riêng và nói chung cho cả Đông Nam Á. Ban Thường-trực đồng ý và giao cho Dã Mã muốn vẽ một bông hoa cho tuyệt đẹp.

Đã mà không muốn họa sĩ vẽ mà lại ra thông-cáo cho cả 5 Tổng-Hội Đông-Dương yêu cầu mỗi hội gửi về Văn-phòng một vài kiểu mẫu do Hướng-đạo-sinh của Hội tự vẽ lấy. Ít hôm sau, Văn-phòng nhận được chừng 40 kiểu mẫu và họa đồ số 14 hay 16 gì đó được Ban Thường-trực chọn làm Phù-hiệu Chính thức cho Hướng-đạo Đông-Dương.

Một lần nữa Dã Mã có phận sự xác nhận rằng : Nếu cái phù-hiệu anh chị em đang mang hiện nay được truyền lại từ Tổng-Bộ Hướng-đạo Đông-Dương, thì chính đó là Hoa Sen chủ không phải hoa Bách Hợp. Còn như sau khi Dã Mã xuất dương, có Hội-đồng Huỳnh-trưởng tồn quốc nào đó đã công khai thay đổi cái tên đó đi (vì cái hình vẽ y cụ) thì lại là một chuyện khác.

Tưởng cũng cần nhấn mạnh rằng : Lúc Hoa Sen được chọn làm phù-hiệu ấy (1935) là lúc chưa có một Đoàn Hướng-đạo Phật-tử nào ra đời, và cũng không có đoàn nào chỉ dành cho Hướng-đạo Công-giáo (theo kiểu Scout de France). Hơn nữa ở Trại Trường Bạch-Mã, trại sinh cùng một tôn giáo luôn luôn được phân phối để sống chung cùng đội với các bạn khác tôn-giáo, trừ ra giờ Tinh-Thần buổi sáng sớm thì được quy tụ lại ở một góc rừng để nghe lời giảng dạy của vị Tuyên-Úy mình.

Cũng nên biết rằng : Bạch-Mã lúc sơ khai chỉ có bàn thờ Thiên Chúa (ban đầu được đặt ngay ở giữa sân lửa trại, nhưng sau được dời đi một chỗ riêng biệt) và Khổng Lâm chủ chưa có bàn thờ Phật. Trong Hội-đồng Bảo-Trợ Tối cao (Comité Protecteur) cũng chỉ có vài vị Đại-diện Công-giáo như Đức Khâm-mạng Drapier, Giám-mục Lamas Lemaste .... và một nhà Nho : Cụ Hồ-Đắc-Hàm, chủ tuyệt đối không có một vị Thượng-Toạ hay Đại-Đức nào hiện diện. Đó là một thiếu sót mà sau này sửa chữa lần lần. Nói ra thế để tránh điểm ngộ nhận rằng Hoa Sen được chọn làm phù-hiệu là phần nào ảnh hưởng của Phật-Giáo..

Dã Mã còn xin phép nhắc lại rằng : Hồi ấy vị Tổng Tuyên-Úy duy nhất có địa vị ở Hội-Đồng Tối Cao là một vị Đại-diện Công-Giáo : Linh-mục Lefas, Giáo-sư Trường Thiêu-Hựu, chủ Giáo-hội Phật-giáo chưa có tổ-chức và Nho-giáo thì lại không cần Tuyên-Úy.

Cái đặc điểm của Liên-Hội Hướng-đạo Đông-Dương hồi bấy giờ là không chia rẽ theo từng tổ-chức Tôn-giáo như các Hội bên Âu tây, mà lại kéo các Tôn-giáo hoạt động chung với nhau, ít ra là trên địa hạt Hướng-đạo.

Đáng chỉ trích hay đáng hoan hô ? Nếu anh chị em chỉ trích thì Dã Mã xin chịu tội với tư cách là Đại-diện cho Liên-Hội Hướng-Đạo Đông-đương. Nếu được hoan hô thì kẻ viết bài này có thể lấy làm tự hào vì đã tốn nhiều tâm trí cho việc Đoàn-Kết xưa kia ấy. ❀

David Đạt Nguyễn - Con đại
bàng thứ hai của LĐ Hoa Lư
Court of Honor -12/2000

Một số bài (bằng tiếng Anh) do các em viết, rất dễ thương, như bài "*My Days in the Boys Scouts of America*" của Danny Trần, hoặc bài "*My Eagle Scout Service Project*" của em Giang Lê, chúng tỏ em đã trưởng thành, và còn nhiều bài khác mới lạ nữa. Mai này HẾTU/HĐVN có tổ chức cho các em thi viết bài, thì các em Hoa-Lư này sẽ là Tiến-sĩ, Thám-Hoa của Triều-đình Hương-đạo đó. Tin đi !

Đọc bài "Phiếm luận về chữ Làm trong L.Đ. Hoa-Lư" của Nguyễn Mai-Chi, thấy rất vui và còn có thể khai triển lan man rộng hơn nữa. Đem đề tài này mà tổ chức thi đua "nối dài" giữa các đơn vị thì không biết bao giờ cho hết sáng kiến. Mai Chi lại kết luận câu cuối đọc đáo như sau : "*Còn một nghĩa cuối cùng của chữ Làm ... là Làm ...! Nghĩa này không học mà ai cũng biết, Phụ huynh của LĐ Hoa Lư chắc chắn là làm dẻo, làm dai và làm... dài dài . Nếu không thế thì làm sao LĐ Hoa Lư lại có những Sói con và Chim non xinh đẹp như thế kia !!!*"

Điểm son của Đặc san này là có nhiều bài viết của các em, tiếng Việt có, tiếng Anh có, lại có bài viết của Phụ-huynh rất hay, như Mai-Chi là một, lại có thêm "Tôi đi trại" của phụ-huynh Thanh-Loan-Hứa và được biết thêm tài nấu ăn của Thu-Vân (Bè Trên của Tr. Đức).

Trang sau cùng tờ bì là hình ba lá cờ : Quốc-kỳ V.N., Cờ Mỹ-quốc và cờ H.Đ. Quốc-tế. Cả ba lá cờ tung bay phấp phới trước gió, trông thật oai hùng, hoà chung .... với tiếng gió Hoa-Lư ơi !

Thêm một cái tài của Liên-đoàn Hoa-Lư nữa, đó là tài ngoại-giao, miệng lưỡi ngon ngọt, nói làm răng không biết mà có thể đào ra được 26 nơi chịu "dâng" tiền đăng quảng-cáo. Tài thiệt !

Nếu Hội-Đồng Trung-Ương mở cuộc thi đua cho các Liên-đoàn HĐVN trên toàn thế giới thực hiện Đặc-san của đơn vị mình thì Đặc-san của Liên-đoàn Hoa-Lư ở Orange County chiếm giải Nhất là cái chắc !

*****

Sở dĩ có bài viết này là, vào cuối năm ngoái, Tr. Kim-Dung biên thư qua yêu cầu Bác Thoại ngày xưa, và Trương Ngựa Chậu Khó bây giờ viết cho Liên-đoàn một bài nhân dịp kỷ-niệm 5 năm thành-lập. Sau đó, Kim Dung cũng có điện thoại qua nhắc, nhưng đành phải khất lại. Lý do vào thời điểm ấy, Ngựa này lo túi bụi cho tờ Liên-Lạc số Giáng-sinh và Đầu năm, lại đa mang thêm Đặc-san Xuân của Quốc-gia Hành-chánh (mà Ngựa này cũng làm Chủ-nhiệm kiêm chủ bút, kiêm luôn tùy phái, đánh máy và kiêm cả những việc linh tinh khác mà thiên hạ chê không ai làm). Đó là chưa kể những việc khác mà Cộng-đồng Người Việt trong Vùng nhờ cậy.

Khi đón nhận tờ Đặc-san Hoa-Lư, thấy rất vui mừng vì Phong-trào H.Đ. đang có những Trưởng Tuổi Trẻ Tài Cao đã thực hiện được một Đặc san có trọng lượng về hình thức lẫn nội dung. Nhưng thú thật, trong lòng cũng có một ... giây phút ăn năn là bản thân mình chưa có cơ hội đóng góp.

Và cũng vì rứa cho nên mới có bài cà-kê này để , gọi là góp vui với Liên-đoàn Hoa-Lư trong dịp *Hoa-Lư : Tiếp bước đi lên !*

Dù trẻ còn hơn không, phải không các Trưởng Hoa-Lư thân mến của tôi ?

Đọc đến đây, chắc Tr. Kim-Dung sẽ cười và ... xì một tiếng thật dài và nói : "Trưởng này khôn quá Trời ! Đây là Trưởng viết cho Liên-lạc, chứ đâu phải là bài viết dành cho L.Đ. Hoa-Lư, không tin, xin hỏi Trưởng Đức thì biết "

Ngựa C.K.

SỐNG LẠC QUAN, SỐNG HẠNH PHÚC

Thân tặng Ngựa C.K.

Năm 2003 là năm thứ 67 trong cuộc đời Hướng-đạo của tôi. Có thể nói ngày mà tôi nghiêm chỉnh đứng trước ngọn lửa thiêng dơ ba ngón tay bên phải ra phía trước và long trọng tuyên đọc ba lời hứa H.Đ., trước sự chứng kiến của Trưởng Dã Mã Võ Thanh-Minh, là cái ngày có tánh cách quyết định đổi đời, hướng dẫn tôi dẫn thân vào một cuộc sống mới, cuộc sống Hướng-đạo.

Được sống chan hoà với các bạn cùng Đội, cùng Đoàn trong tiếng cười tiếng hát, trong các trò chơi, trong những đêm lửa trại, trong những cuộc thám du, hoà mình với cây cỏ, với hoa lá, với núi rừng, với những dòng nước mát trong xanh, trong tiếng thông reo vi vu, tiếng suối chảy róc rách, tiếng chim hót líu lo, cho nên nhựa sống của lớp tuổi xanh cùng với những hình ảnh, phong cảnh đẹp đẽ của thiên nhiên đã dần dần tạo nên trong người Hướng-đạo tâm niên một tinh thần lạc quan yêu đời rất cần thiết đối với những bậc cao niên muốn kéo dài tuổi thọ.

André Maurois đã viết : "Nỗi bất hạnh của tuổi già thực ra không phải vì lực tàn sức yếu, mà chính ở chỗ tâm hồn giá lạnh ; không phải là hết khả năng hoạt động mà là mất ham muốn hoạt động".

Tất cả những bạn H.Đ. cao niên mà tôi được biết đều luôn luôn tỏ rõ cái tinh thần lạc quan yêu đời ấy. Những nụ cười trên môi, những mẫu chuyện dí dỏm, những cử chỉ thân mật đã chứng tỏ cái tâm hồn của họ không giá lạnh như những cụ già trước tuổi. Họ vẫn ham muốn hoạt động với các bạn H.Đ. Trưởng niên. Gặp dịp là họ hát, hát để làm mát dịu tâm hồn của tuổi già, hát để quên mọi ưu phiền chông chất trong tâm trí vì thời cuộc hay vì gia đình, con cháu sống nơi đất khách quê người mà mọi phong tục tập quán đều thay đổi. Họ vẫn thích tham dự những ngày cắm trại với các Thiếu-đoàn, Tráng-đoàn để được dịp sống lại những ngày vui của thời niên thiếu, cái thời vàng son đã qua không bao giờ trở lại.

Một số người người khi về già thường cảm thấy cô đơn vì họ hay cố chấp, không biết tha thứ, thiếu tinh thần hỷ xả. Vì vậy mà cuộc đời còn lại của họ chỉ là một chuỗi ngày u sầu ảm đạm.

Trái lại các bạn H.Đ. cao niên có tinh thần lạc quan đều thích sống chan hoà với mọi người, nhất là với giới trẻ. Một người già có nhiều bạn trẻ sẽ không bao giờ buồn. Và nếu có buồn thì nỗi buồn được san sẻ bớt đi rất nhiều, còn niềm vui được chia sẻ, sẽ tăng thêm gấp bội.

Tinh thần lạc quan đã thực sự giúp cho tôi vượt qua được nhiều chông gai trên đường đời đầy bất trắc. Trải qua nhiều chế độ cai trị, từ thời thực dân Pháp đến thời Cộng-hoà Việt-nam rồi đến thời Xã-hội chủ nghĩa, cuộc sống lên voi xuống chó, bảy nổi ba chìm, nhưng nhờ giữ vững được tinh thần lạc quan của người H.Đ, dựa theo lời dạy của BiPi : *'Be contented with what you have got and make the best of it. Look on the bright side of things instead of the glooming one'* và tin tưởng vào câu nói trong kinh Dịch "Trong đại hoạ là cái mầm của đại phúc, trong tận cùng khốn khổ là bắt đầu của thời đại an vui, sung sướng", cho nên tôi đã luôn luôn giữ vững niềm tin vào một tương lai tươi sáng . Cuộc sống hiện tại của gia đình tôi ở miền đất hứa tại nam bán cầu và của những bạn H.Đ. cao niên khác mà tôi được biết đang sống tại các Quốc gia Tự do đã chứng minh cho cái tinh thần lạc quan ấy.

Hôm nay trong bầu không khí mùa Xuân cũng là dịp kỷ niệm sinh nhật BiPi (22-2-1857) tôi xin ghi lại những giòng trên đây để tỏ lòng biết ơn Người sáng lập Phong trào H.Đ Thế giới, một phong trào đã giúp cho tôi được sống những năm cuối đời đầy Hạnh-phúc, thực mà như mơ ...

Nếu là thực thì xin hãy là mãi mãi,

Nếu là mơ thì xin hãy chớ vội tàn.

Hoàng-Hội

CƯỜI THOÁT CHẾT

Thân tặng Sĩ Tận Tâm

Rửa chén thờ và cười
Lặt rau thờ và cười
Đổ rác thờ và cười
Ta có suốt ngày vui

Vợ quở : Thở và cười
Chồng la : Thở và cười
Trưởng phạt : Thở và cười
Ta chẳng thấy gì đau . . .

“Chúng ta không nên đợi khi vui mới cười, mà nên cười cho vui”.

Cười thoát chết

Trong sự giao tiếp hàng ngày, nụ cười rút ngắn khoảng cách giữa con người. Ai hay cười thường gặp nhiều sự dễ dãi, nếu không nói là được hưởng nhiều ích , cả về vật chất lẫn tinh thần. Câu chuyện nhờ nụ cười mà thoát chết dưới đây do nhà văn Antoine de Saint-Exupery kể lại, có lẽ là chuyện thật của chính ông hoặc của một người thân với ông.

Antoine de Saint-Exupery (1900-1944) người Pháp, là một phi công và nhà văn nổi tiếng thế giới. Ông viết rất nhiều, riêng cuốn sách “Hoàng tử bé” (The little Prince) thì được đọc giả khắp năm châu ưa chuộng, được dịch và in lại nhiều lần bằng các ngôn ngữ khác nhau. Câu chuyện Hoàng Tử Bé này được coi như một thứ truyện ngụ ngôn tuyệt vời của trẻ em và nó cũng gây nhiều cảm hứng suy tư về tâm linh cho cả giới người lớn.

Antoine de Saint-Exupery từng tham gia phe kháng chiến Tây Ban Nha chống nhà độc tài quân phiệt của tướng Franco. Ông cũng là một phi công chiến đấu chống Đức Quốc Xã trong thế chiến thứ II và chết trong nghĩa vụ năm 1944. Trong câu chuyện ông viết có tên là “Nụ cười” (Le Sourire – The Smile), ông kể lại câu chuyện của một nhân vật (xung tôi) bị kẻ thù bắt nhốt và

biết sẽ bị xử bắn trong một vài ngày, đại ý như sau:

Tôi biết chắc là mình sẽ bị giết nên tôi rất lo buồn và căng thẳng. Lục lọi trong túi quần coi còn điều thuốc lá nào mà lính canh bỏ quên chẳng, tôi chỉ tìm được có một điều. Nhưng tay tôi run bắn, thật khó khăn mới cắm được điều thuốc vào miệng. Nhưng hộp quẹt của tôi đã bị họ tịch thu mất rồi.

“Tôi nhìn người lính canh ngục qua song sắt. Hắn không thèm nhìn đến tôi, coi như tôi đã là cái thây ma rồi vậy. Tôi gọi thật to: “Ông có diêm quẹt không, làm ơn!” Hắn nhún vai, nhìn tôi rồi tới gần mỗi lửa cho tôi. Lúc đó, người lính canh mới nhìn vào mắt tôi, và bỗng nhiên tôi mỉm cười. Tôi không biết vì sao mình lại cười trong tình trạng ấy. Có thể vì tôi quá căng thẳng, mà cũng có lẽ vì khi hai người tới thật gần nhau thì khó mà không mỉm cười! Dù lý do gì thì tôi cũng đã mỉm cười.

“Thời điểm đó bỗng như có một tia chớp xẹt ngang, nối liền khoảng cách giữa hai trái tim chúng tôi, hai con người đồng loại. Tôi biết người canh ngục không muốn nhưng cũng đã tự nhiên mỉm cười, như bị lây nụ cười của tôi vậy, Hắn bật quẹt, đứng

lại gắn châm thuốc cho tôi, nhìn sâu vào mắt tôi và tiếp tục mủm mỉm.

“Tôi lại cười với anh ta, ý thức đây là một con người chứ không phải chỉ là một tên lính canh ngục. Cái nhìn của anh dành cho tôi hình như cũng có một ý nghĩa mới. Anh ta hỏi: “Cậu có con chưa?”.

“Có chứ, tôi có hình chúng đây. Tôi lóng cọng lỏi tẩm hình gia đình trong ví chia ra, và anh ta cũng đưa tôi coi hình lũ nhóc của anh. Anh ta bắt đầu nói tới những dự tính tương lai, những hy vọng anh muốn làm cho con sau này. Tôi chảy nước mắt: “Tôi e rằng tôi sẽ không còn cơ hội gặp lại vợ con nữa, tôi sẽ không được thấy chúng lớn khôn!”. Anh ta nghe tôi nói, nước mắt anh cũng ứa ra.

“Rồi bất ngờ, chẳng nói chẳng rằng, anh lấy khóa mở cửa phòng giam và lặng lẽ dẫn tôi ra ngoài. Sau khi ra khỏi khu giam giữ tù nhân anh ta đưa tôi ra phía cổng sau

rồi băng qua con hẻm, dẫn tôi ra ngoài phố chợ, thả cho tôi đi. Không nói một lời, anh lặng lẽ quay về trại ... “Tôi đã sống sót nhờ nụ cười. Đúng thế, nụ cười không tính toán, không mang ý đồ gì, đã làm cái gạch nối tự nhiên giữa hai tâm hồn”.

Nhà văn Saint-Exupery kể lại câu chuyện về cái phút mấu nhiệm khiến cho hai tâm hồn nhận biết được bản chất chân thật của nhau – vốn không khác biệt, và không hề thù oán, sân hận ... Nhận được nụ cười, đáp lại bằng nụ cười, người tù nhân và anh cai ngục đều mở được những cánh cửa khóa kín cái bản Tâm sâu thẳm trong họ. Những cái vỏ “phe này phái kia”, những hình tượng “lính canh, người tù” bỗng nhiên rơi rớt hết. Họ chỉ còn là hai con người cùng có gia đình, cùng mang những hy vọng về tương lai con cái ... Và trong một tích tắc, người lính canh bỗng tỉnh ngộ, nhận ra người tù nào có tội tình chi mà phải chờ chết?

Nhớ lại những ngày xưa thân-ái ... (Ảnh do Tr. Trần-Văn-Đường tặng Liên-Lạc (1987)

Từ trái sang phải, hàng 1 : Các Trưởng Lê Cảnh-Đạm, Nguyễn-Thúc-Toán, Đoàn-văn-Lụy, L.M. Đinh-Quang-Điện, Nguyễn-Xuân-Long, Thúc, Dương-Vân. **Hàng thứ 2** : Các Trưởng Lê-Thị-Đáp, Lê-Mộng-Ngo, Trần-Văn-Lược, Vũ-Thanh-Thông, Phan-Kim-Phụng, Trần-Văn-Đường, Đức, Nguyễn-Đức-Phúc, Võ-Văn-Thóm.

Hàng thứ 3 : các Trưởng : Lâm-Chánh-Trung, Đỗ-Văn-Ninh, Trần-Hữu-Khuê, Lê-Y, ..., Hồ-văn-Khuê, Chuyên, Đức

DIỄN ĐÀN GIÁO-DỤC GIA-ĐÌNH

Muốn trở thành Cha Mẹ hạng A+ ? Xin đọc bí quyết !

NGUYỄN TIẾN VIỆT – lược dịch từ Reader's

(Trích Nhịp Cầu, số 44)

Digest số Sep 2002.

Nhiều người không thể dành ra thì giờ rảnh hay bỏ bớt giờ kiếm thêm tiền để dạy con cái ở nhà, và thấy việc giáo dục ở trường là đầy đủ rồi. Tuy nhiên dù con chúng ta sáng sáng được xe bus đón đi học để chiều lại đưa về, thì dạy thêm cho con ở nhà cũng có rất nhiều lợi ích. Thực ra ai ai cũng đều dạy học cho con từ thuở ấu nhi: dạy đọc và viết những chữ cái đầu tiên, dạy đánh vần tên tuổi, dạy lắp ráp sử dụng đồ chơi đơn giản... *“Không phải thầy cô giáo nào cũng là bậc cha mẹ, nhưng mọi cha mẹ đều là thầy cô giáo”*

Đó là lời phát biểu của tiến sĩ William J. Bennett, Bộ trưởng Giáo dục Hoa Kỳ, người vừa đồng sáng lập chương trình K12 cung cấp một chương trình giáo dục đầy đủ trên mạng Internet cho các học sinh học ở nhà. Ông nói tiếp: *“Không có bằng cấp giáo dục nào có thể thay cho tình thân ái trong sự hiểu biết về con cái chúng ta: sở thích của chúng, lúc vui, lúc buồn, làm sao để chúng mở miệng ra hỏi mà không mắc cỡ... Các bậc cha mẹ cần nhớ rằng không phải vai trò dạy học của họ chấm dứt từ lúc con cái đến tuổi đi học.”*

Mọi cha mẹ đều muốn con cái đạt hạng A+, còn chính các bậc cha mẹ có muốn được hạng A+ vì con mình không? Nếu quý vị trả lời YES, thì sau đây là **NĂM BÀI HỌC CẦN THUỘC**, do nhiều nhà giáo dục nổi tiếng đề nghị, để đạt điểm A+ cho chính quý vị, tức là cũng cho con cái:

* * * *

1. Bài thứ nhất: CÓ NHIỀU BÀI HỌC Ở NGOÀI TRƯỜNG LỚP.

Thế giới bên ngoài trường học đầy rẫy những lớp học. Có mấy anh em tỏ ra thích thú khi thấy ngôi nhà đang xây bên cạnh. Bà mẹ liền dẫn các con sang, hỏi người thầu khoán có thể giảng giải công trình được không. Ông này vui vẻ đem bản vẽ blue print ra, vừa giảng vừa đưa mấy mẹ con đi quanh để nói rõ những giai đoạn xây cất. Các con bà vui mừng được biết tường dựng ra sao, đo đạc thế nào cho chính xác, vì sao phải chạy giầy điện và ống gas trước ... Chúng về hè nhau vẽ blue print cho ngôi nhà của mình, và đem khoe, so sánh với bản vẽ của nhà đang cất... Trẻ em thích nhìn trước tương lai, bằng cách xem xét những tấm gương thành công trước mắt. Một người cha cho biết ông dùng đến quyển niên giám điện thoại hoài. Con gái ông 14 tuổi, hỏi về chuyện làm violin, ông dỡ Yellow Book tìm và gọi cho một tiệm sửa violin. Người chủ đồng ý cho cô gái quét tiệm một tuần, trong khi được giảng giải và quan sát các giai đoạn làm ra một chiếc violin. Có vô số những ví dụ tương tự. Có người dẫn con sang hàng xóm hỏi thăm chuyện chiến trận, khi con ông tỏ ra thích tìm hiểu quân sự thế chiến thứ hai. Nếu chúng muốn thành bác sĩ, hãy mời ông bác sĩ gia đình tới nhà ăn tối...

2. Bài thứ hai: PHÁ BỎ RANH GIỚI CỦA SỰ HỌC TẬP.

Một giáo viên dạy 25-30 học sinh, lúc đã hết giờ dạy, không thể nói thêm về bài học đó

cho một vài học sinh thích thú. Nhưng cha mẹ chúng thì làm được. Khi con cái bày tỏ ý thích một đề tài nào, chúng ta hỏi thăm thầy cô giáo nhờ chỉ tên sách hay phim ảnh, websites để tìm hiểu thêm đề tài đó. Còn có thể đưa con đi viện bảo tàng khoa học, lịch sử, văn hóa... và nhiều thư viện để chúng tìm tòi cho đã thích. Chỉ có cha mẹ mới phá được giới hạn của giờ giấc học tập ở trường.

3. Bài thứ ba: **DẠY CON TÙY THEO CÁCH HỌC CỦA CHÚNG.**

Trẻ còn có đũa học nhanh hơn khi quan sát bằng mắt, có đũa nhanh hơn bằng tai, hoặc phải nhìn thấy rồi bắt chước (hands-on experience). Ta cần phải tìm hiểu con chúng ta học kiểu nào nhanh nhất, để khi dạy chúng được dễ dàng và hiệu quả hơn, dù là chỉ homework hay là chỉ chúng xếp chén đĩa vào máy rửa. Làm sao tìm ra? Một nhà giáo dục đề nghị, thử coi con bạn dễ thuộc một danh sách, ví dụ 50 tiểu bang Mỹ, bằng cách xem danh sách, hay nghe đọc, hay phải xếp hình bản đồ nước Mỹ, hay vừa đọc vừa nghe vừa xếp hình... Có trẻ lại phải vừa học vừa hoạt động, bà mẹ đã phải dạy chữ cái bằng cách cho nó đứng ngồi, uốn mình theo hình các chữ cái! Đến tuổi cần dạy về phân số và tỉ lệ (fractions), hai mẹ con đóng bột đường và làm bánh... Nói chung, phần lớn trẻ em phải vừa đọc vừa nghe vừa được phân tích và xem thí dụ.

4. Bài thứ tư: **LÀM GƯƠNG HỌC TẬP NGHIÊN CỨU CHO CON CÁI.**

Đây là một trong những cách dạy con tốt nhất. Nên cho con cái thấy chúng ta đọc sách báo, làm việc, nghiên cứu, mà luôn luôn tỏ ra hăng hái, vui vẻ, thích thú. Con cái càng nhỏ càng thích bắt chước cha mẹ.

Chúng sẽ học được ngay tính yêu thích học tập của cha mẹ, và noi gương lập tức. Đối với vai trò cũng là điều hay. Có người nhờ đưa con tám tuổi dạy lại những điều trong một cuốn sách nhỏ nó vừa đọc xong. Cô bé phải sắp đặt ý tưởng, tìm cách nói cho rõ, và nhất là cô bé rất hãnh diện sau khi đọc và được dạy lại một cuốn sách, nên rất ghi nhớ. Con cái thấy cha mẹ học hỏi tìm tòi khó khăn vất vả cũng là một điều tốt, nêu gương tốt. Có người cố học violin lúc đã gần 50 tuổi để làm gương, và con của họ từ đó biết cố gắng xông xáo vào mọi vấn đề khó khăn mà không than thở.

5. Bài thứ năm: **COI VIỆC HỌC CỦA CON LÀ VIỆC CỦA MÌNH.**

Nói cho con hiểu rằng việc học của nó là việc quan trọng của cả gia đình. Không phải chỉ trông nom chuyện làm homework của con là đủ, mà còn phải nhảy vào chuyện học của nó như chuyện của mình. Phải coi xem con cái học cách nào, có đúng cách hay không, và coi sự tiến bộ hay kém cỏi của nó là thành tích của cả gia đình. Nhiều thống kê cho thấy cha mẹ càng can dự vào việc học của con cái nhiều chừng nào thì con của họ học hành càng tiến bộ chừng nấy. Có những người cha mẹ không giỏi giang gì, nhưng sẵn sàng cùng con vật vã với những bài toán lớp tám, lớp chín, cho đến khi tìm ra giải đáp. Con cái của họ về sau đều học giỏi và thành công.

Phải dành thì giờ thật nhiều cho việc học của con cái, COI ĐÓ LÀ MỘT VIỆC LÀM TOÀN THỜI GIАН THỨ NHÌ, A SECOND FULL TIME JOB, nếu bạn muốn chúng thành công trên con đường học tập, tức là sẽ thành công trong suốt cuộc đời. ☀

ỐC BẤT VỤ LỢI

Báo Đa Đa

*Để kính viếng một Huynh Trưởng
Tôn kính vừa được Chúa gọi về:*

HÔNG Y NGUYỄN VĂN THUẬN

Thực sự tôi rất ít biết về Cha Thuận – nhưng tôi có cái vinh dự được tham gia một Lễ Lên Đường do người làm Chủ Lễ vào năm 1972 ở Nha Trang, tại nơi trước đây là Chung Viện và bây giờ là KS Hải Yến Nha Trang, khi ấy tôi là Akéla Ấu đoàn Sóc Sơn tại địa phương đang làm việc.

Đêm tháng Tư năm ấy các Tráng sinh chúng tôi được Người nói về : Các đức tính của Người Trưởng Hướng Đạo, và trong 12 đức tính (tìm đọc HĐ Đại Cương 1960, LM Nguyễn Văn Thuận, trang 82, 83, 84) thì Người đã nói đến đức tính được ghi ở hàng thứ tư : **ỐC BẤT VỤ LỢI**.

Thời gian 30 năm, qua nhiều biến cố – có thể quên nhiều điều người đã nói – kính mong Thầy, kính mong Người Huynh Trưởng có ý chí bằng thép bỏ qua cho người học trò, người đàn em . . . .nếu như đã quên nhiều lời của Người . . .

-<<Nếu nói rằng Phong Trào Hướng Đạo là của Trẻ, vậy thì PTHĐ cần được điều hành bởi những Trưởng Trẻ>>

Rồi Người hướng về anh em chúng tôi, thuở ấy Hội Hướng Đạo Việt Nam rất hiếm Nữ Trưởng và không có Nữ Tráng Lên Đường và nói tiếp :

-“ Tôi tin rằng các Bạn (Người dùng đúng danh xưng của ngành Đường – Tôi và Bạn) là những nhân tố xứng đáng. Nhưng tôi cần nói thêm rằng, nếu như chúng ta có đầu óc vụ lợi, hoặc Trưởng nào vẫn cứ ngồi “yên vị” trong khi đã có đàn em thay thế rồi mà

không lui vào bóng tối, tôi xin lỗi, Trưởng ấy hãy tự xét lại mình”.

Người nói tiếp (Mục Tinh Thần HĐ, trang 70, sách đã dẫn trên) trong một dịp khác với Tráng sinh :

<<Nếu vì trung thành với nhiệm vụ mà phải thiệt hại thì sao ? >> và trả lời << Tráng sinh trung thành với nhiệm vụ Hướng Đạo mình gánh vác không ngại mất lòng kẻ khác, hay thiệt hại có thể xảy ra cho mình>>. Câu này đã ảnh hưởng tới đời tôi và cách hành động, đó cũng là lý do lấy bút hiệu là **Báo Đa Đa** , thực ra : có nghĩa là **Báo Đa Đạo, Bá Đạo**. Còn nếu hiểu theo cách khác của rưng, nó là một chữ viết tắt của **Báo tui**.

Sau đó LM Thuận đã cho một vài anh em chúng tôi bản đánh máy bài dịch tổng hợp của Người về Hướng Đạo Đại Cương. Vâng, đây là một tài liệu quý hiếm; Khi được bình tâm và đọc lại, tôi thấy Người đã ưu ái tôi, một Tráng trẻ không cùng một tôn giáo với Người. Và tôi vẫn khắc ghi trong lòng mình rằng : *Mình thật là may mắn có một Huynh Trưởng Hướng Đạo thực sự !*

Mãi về sau này, nhờ tài liệu trên mà tôi vẫn tiếp tục tu chỉnh bản thân mình. Giờ đây nghe tin Ngài mất tôi thực sự buồn cho sự chia ly không còn hy vọng gặp. Nhưng lại tin rằng Ngài sẽ sớm, rất sớm được về Nước của Chúa Trời mà Ngài đã từng dọn mình sẵn và ước ao . . .

Hôm nay tôi đã bù ngùi đến gần di ảnh Hồng Y của Ngài – Đồng phục Hướng Đạo cung kính viếng Ngài và chào kính (HĐ) một lần cuối **NGƯỜI HUYNH TRƯỞNG** - Người Thầy HĐ của mình.

Chiều tối 23-09-2002 Lễ Thánh Cầu Hồn Đức Hồng Y Phanxico Xavier Nguyễn Văn Thuận đã được ACE HĐ tổ chức tại TP. HCM đơn sơ nhưng đầy tình Hướng Đạo.

<<Gần đây, rất mừng có trong tay ấn bản 2000 quyển sách *Hướng Đạo Đại Cương* – là một tình cờ may mắn . . . (hình như là bí kíp của Toán Huấn Luyện ngành Tráng ?)

Đọc tài liệu “**HƯỚNG ĐẠO ĐẠI CƯƠNG**”
Của LM NGUYỄN VĂN THUẬN – 1960
BÁO ĐA ĐA

Hỏi : Huynh Trưởng phải yêu các Đoàn sinh thế nào ?

Đáp : Huynh Trưởng là người anh cả, yêu Đoàn sinh cách khôn ngoan, cứng rắn và không cần đáp trả. (Trang 78)

Vâng yêu cách khôn ngoan, cứng rắn – không cần đáp trả.

Không yêu các đoàn sinh mình một cách mù quáng, bênh những cái sai trái của chúng, cứng chiều đứa trẻ.

Cứng rắn : Không có nghĩa là không yêu, mà yêu cái TỐT ở nơi mỗi đoàn sinh và uốn nắn những cái chưa tốt ở mỗi cá nhân ấy.

Và Đặc biệt : Không cần đáp trả (tức là đức tính Vô cầu lợi – “Thi ân bất cần báo” của một chính nhân).

Trưởng hợp làm trái lại. Tức người Trưởng ấy có một mưu cầu, một tham vọng cá nhân. Như thế không thể nói rằng : Đã hy sinh !

Có thể kỳ vọng nơi TRẺ cho một xã hội của tương lai vị ngã. Nhưng không thể đem kỳ vọng ấy để giành lấy cho riêng mình (vị ngã).

Hỏi : Tinh thần hy sinh là gì ?

Đáp : Nghĩa là vào Hướng Đạo để phụng sự chứ không phải để được người ta phụng sự.

Trang 21

Theo tinh thần hy sinh. Trưởng không để mời mới đến với các em (cùng đơn vị, cùng Liên Đoàn), và dĩ nhiên phải mừng khi Trẻ đã tự tổ chức được . . . (mà không cần đến

Trưởng, sau khi đã xin phép, hỏi ý). Khi ấy Trưởng đến như là một *Quan sát viên*, hoàn toàn không tự ái, buồn bã và cho rằng ta bị bạc đãi !

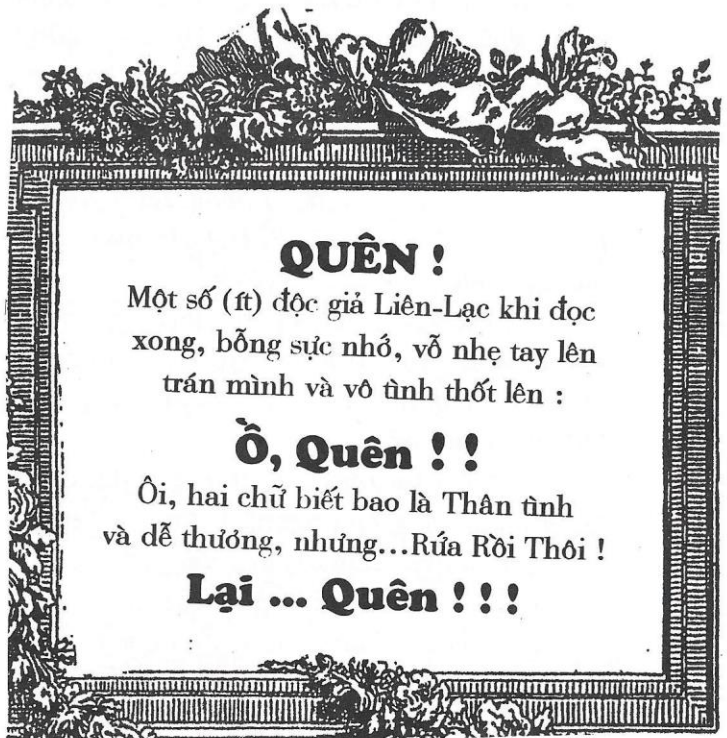
Quan niệm đàn em qua mặt, hoặc không cung ta, không trung hậu với ta, quên ta – chỉ là những quan niệm quan cách, vị kỷ chỉ làm Trưởng đau khổ.

Thực sự Trưởng đã hy sinh mình kể từ khi được các em : Thưa Trưởng !

Cần nói lên đây 2 câu chuyện nhỏ trên để cảnh thức một số Trưởng đang làm “*Quan Hướng Đạo*” và đang nhận lời làm *Bảo Huynh* hàng tá *Bảo Muội*, *Bảo Đệ* với ý nghĩ : Một mai ta chết đi sẽ có người chống gậy !

Báo Đa Đa

CẢM TẠ

Toàn thể Tang-Gia chúng tôi xin chân thành cảm tạ :
Thầy Trí-Hiền và Ban Hộ-Niệm Chùa Pháp-Quang
Hội-Đồng Trung-Ướng Hướng-đạo Việt-Nam
Hướng-Đạo Trưởng-Niên
Hướng-đạo Việt-Nam Miền Tây-Bắc Hoa-kỳ, Tây-Nam HK
Trung-Nam HK, Trung Bắc HK và Miền Đông HK.
Hướng-đạo Việt-nam : Chi nhánh Pháp, Chi nhánh Đức,
Chi nhánh Úc, Chi nhánh Canada.
Các Liên-đoàn HĐVN Vùng Dallas, Ft. Worth.
Hội Y-Sĩ Việt-nam Thế-giới Tự-do.
Hội Y-Sĩ Việt-Nam tại Hoa-kỳ.
Hội Cựu Không-quân Dallas, Ft. Worth, California, Úc-châu
Nhóm Thân-hữu các cựu Học-sinh Trường Trung-học
Nguyễn-Khuyến (Nam-Định).

Cùng toàn thể thân bằng quyến thuộc, bạn hữu xa
gần đã đến phúng diếu, thăm viếng và tiễn đưa, cũng
như đã gọi điện thoại và gửi điện thư phân ưu nhân dịp
Mẹ, Bà Ngoại và Chị chúng tôi là :

Bà Trần Thị Mai

Pháp-Danh : Diệu-Hương

Đã mãn phần lúc 15 :20 ngày 16 tháng 3 năm 2003 tại
Dallas, Texas, Hướng thọ 81 tuổi.
Đến nơi an nghỉ cuối cùng. Trong lúc tang gia bối rối, có
điều gì sơ sót, xin quý vị niệm tình tha thứ.

TANG GIA ĐỒNG BẢY TẠ

Con gái : Nguyễn thị Kim Thanh, chồng Phạm-v-Hướng
Cháu ngoại : Phạm vương Lâm, Phạm vương Bảo
Em trai : Trần đình Chân, vợ, các con, các cháu (VN)
Em dâu : Trần đình Chương, các con và các cháu (WI)
Em trai : Trần-đình Giao, vợ, các con, các cháu (TX).
Trần đình Thủy, vợ, các con, các cháu (TX)
Em Gái : Trần thị Mỹ Phan, chồng Bùi Phong Quang,
các con và các cháu (TX).

Phan Hu

Trưởng Trần-Thị-Mai
Cựu Tổng Ủy-Viên Hội Nữ HĐVN
(tên rừng : Thảo Kê Thận Trọng)
Thành-viên Làng Tân-Hướng (Bà Cả)
đã lìa Rừng ngày 16-03-2003 tại Dallas
(Texas, Hoa-kỳ). Hướng thọ 81 tuổi.

Nguyện cầu Hướng Linh Tr. Trần-Thị-Mai
sớm được thánh thơi nơi Tiên Cảnh.
Xin gửi lời chia buồn cùng Hội Nữ HĐVN,
Làng Tân-Hướng và Tang Quyến,
đặc biệt là Anh Chị Trần-Đình-Thủy.

***

Hướng-Đạo Trưởng-Niên và Bản Tin Liên-Lạc
Thành Kính Phan Hu

Một năm hơn, sống với chị ...

Thảo Kê Thận Trọng Trần Thị Mai

Phùng-văn-Báu

Anh em Hướng Đạo tại vùng Dallas Fort Worth đang nhao nhao tìm kiếm "Ai là Thảo Kê Thận Trọng đây"? Đột nhiên có một bài viết trong tờ Liên Lạc của HĐ Trưởng-niên, ký tên là "Thảo Kê Thận Trọng" hiện ngụ tại Dallas. Vậy là Trưởng nào đây, tất cả các anh em đều biết mặt nhau và tên tuổi cùng địa chỉ nhau hết cả rồi mà. Một điều nữa đây là một trưởng có vai vế lớn trong HĐ vì người đó biết quá nhiều chi tiết mà hầu hết các anh em đều ngu ngơ hay hoàn toàn không biết về những chuyện đó.

Em được may mắn gặp chị Trần Thị Mai trong một buổi văn nghệ tổ chức Tết cho Cộng đồng Dallas-Fort Worth tại trung tâm sinh hoạt của Cộng Đồng. LĐ Lạc Long với hai đơn vị là Thiếu Đoàn Hùng Việt cùng Ấu Đoàn Hùng Vương có giữ một chỗ để giới thiệu chương trình sinh hoạt HĐ với cộng đồng người Việt tại Dallas. Đang cố gắng dùng miệng lưỡi Tô Tần, oang oang thuyết phục các phụ huynh cho các em ghi danh vào sinh hoạt với HĐ, tự nhiên có một "bà" bước tới nói : "Tôi đâu có biết là ở Dallas-Fort Worth cũng có đoàn HĐ đâu. Thích nhỉ."

Ngẩn đầu lên nhìn thử coi là ai nói vậy để mong ra có thể thuyết phục được họ cho con em đi HĐ chẳng thì gặp phải một bà lão nhưng dáng bộ vẫn còn rất mạnh khỏe và với tia mắt nhìn mình rất là hân hoan, vui vẻ như mới tìm lại được cái gì đã đánh mất từ lâu. Chưa kịp mở miệng hỏi thì bà lại hỏi tiếp : "Các chú là HĐ tại đây à? Có được bao nhiêu em? Thường sinh hoạt ở đâu vậy? Có các Nữ Sinh không?"

Một số các câu hỏi được đặt ra cùng một lúc. Thấy bà này hình như rất có cái gì vô hình chung dính liền với HĐ, liền nhỏ nhẹ trả lời: "Thưa bác, tụi con là đoàn HĐ Lạc Long. Tụi con sinh hoạt hàng tuần ở tại trụ sở Cộng Đồng này vào ngày thứ Bảy từ 5:0 tới 7:00 giờ chiều. Dạ tụi con có cả Nam lẫn Nữ. Anh đang đứng đầu kia nói chuyện với các phụ huynh, dạ là Thiếu Trưởng của Thiếu Đoàn, còn hai chị đang đứng phía sau : chị đang mặc đồ HĐ là chị Ấu Trưởng còn chị đứng bên cạnh là Phụ-tá. Các em đang sinh hoạt cũng còn rất ít, ngành Ấu chỉ được 8 em, Thiếu được 9 em, và ngành Nữ thì mới được thành lập lại vào hồi tháng Mười vừa qua và có được 6 em. Dạ còn ngành Thanh nữa đâu khoảng chừng mười mấy em gì đó, nhưng các em đó không có mặt ngày hôm nay. Dạ thưa bác bác có con cháu gì không cho các em gia nhập vào HĐ đi. HĐ có lẽ lối làm việc là giúp cho các em có tinh thần tự lập và..." Một chị khá đứng tuổi đi theo với bà đó xen vào ngắt câu : "Cậu không cần quảng cáo giới thiệu đâu. Bả là dân HĐ đó, mà lại là dân tổ sư về bên ngành Nữ HĐVN của mình đó?"

Từ ú ớ này đến ú ớ nọ, một sự ngạc nhiên giật nảy mình.

- Dạ thưa bác... vậy thưa bác là ai vậy?
- Bác gì chú, anh chị em trong phong trào lúc nào cũng là anh chị em. Tôi không bao giờ quên điều đó đâu. Tôi tên Mai Trần. Còn chú, chú tên gì?
- Dạ...dạ em tên là Báu, Phùng Văn Báu. Chị lớn tuổi kia lại xen vào :
- Thôi mợ, đi đi mợ. Bà mà thấy HĐ thì thôi chuyện sẽ không bao giờ giết đâu.

Các cháu nó đang chờ ngoài kia kìa. Đi một vòng với các cháu đi rồi trở lại nói chuyện nữa cũng không muộn mà.

- Thôi, tôi đi nghe chú.

Chị nói xong liền quày quả đi. Các phụ huynh đi ngang qua tới tấp hỏi chuyện này chuyện kia của HĐ làm quên đi "bà chị mới quen". Cho tới một lúc ngơ tay, môi miệng thì mới suy nghĩ lại: "Ai vậy hè?" Tại Dallas anh em mình biết gần hết rồi mà! Ai vậy mà mình lại không biết. Chợt nghĩ tới một chuyện "hay là người mà anh em đang tìm kiếm! Không có lý nào." Nghĩ vậy liền quay qua Thiếu trưởng:

- Anh Đến, hồi nãy anh có thấy cái chị cao-niên nói chuyện với mình không?

- Bà già mà nhỏ nhỏ người đó phải không?

- Đúng rồi đó. Mình nghĩ nếu không làm đó là người anh em mình đang tìm kiếm.

- Ai là người anh em mình đang tìm kiếm?

- Người mà ký tên là Thảo Kê Thận Trọng trên báo Liên Lạc nhưng lại không để tên thật đó. Anh em đang hỏi thăm ai là người đó đó. Mình nghĩ đúng là chị đó rồi nhưng không biết thực hư ra sao chưa kịp hỏi thì chị lại đi mất. Chút nữa, mình để ý coi khi chị đi trở ra mình sẽ chạy theo hỏi chị, coi thử đúng không?

Một lúc sau chị trở ra đứng nói chuyện, nói đủ thứ chuyện về HĐ miêng man hết chuyện này đến chuyện kia. Một lúc sau liền hỏi chị:

- Thưa chị sắp tới đây tụi em sẽ tổ chức một trại họp bạn vùng Dallas-Fort Worth vào tháng Ba tới đây mời chị có muốn tham dự cho vui.

- Gì chứ đi trại, tôi mê lắm chú à. Đi chứ nhưng không có ai chở đi hết thì làm sao mà đi. Chú lên chở, đi thì tôi đi liền?

- Dạ, cái gì chứ làm tài xế thì không sao hết. Tụi em sẽ cố gắng sắp xếp lên chở chị đi. Chị cho em địa chỉ của chị và số điện thoại đi có gì thì em sẽ liên lạc với chị. Thế là một màn trao đổi tin tức được thực hiện nhanh như chớp.

- Thôi tôi đi về nghe chú.

- Chị Mai, trước khi chị về. Chị cho em hỏi nhỏ chị có phải là... Thảo Kê... không?

- Cái chú này tinh thật. Biết vậy thôi, nhưng không có nói cho ai biết nhé?

Kỳ trại Kết Đoàn trong vùng Dallas-Fort Worth được tổ chức sau một cơn mưa dầm dãi lê thê suốt cả một tuần lễ liền. Đất chưa kịp khô còn ướt ướt, khi đi thì dính vào giày làm cho mình càng lúc càng được cao hơn. Đang lui cui đốt lò giúp các em nấu ăn trưa thì nghe loảng thoảng :''... Đây là đất trại của Liên Đoàn Lạc Long?

- Ủa, đây là đất trại của Lạc Long hay sao. Tôi phải vào thăm và kiếm người.

- Đây là trường Báu...

- Ồ, cái chú này à. Tôi biết chú mà.

Thế rồi chị xà vào thăm hỏi và chơi với các em Ấu.

- Các em có đôi giày đẹp quá. Làm cho chị một đôi được không?

Vì đất sình còn ướt nên khi đi thì dính lại ít nhiều trong giày do đó các em có sáng kiến là dùng bao ny lông để bao giày lại và đi lại vì như vậy thì đất không còn bám vào giày.

- Dạ, được thưa trưởng. Tụi em sẽ tìm cho trưởng hai cái liền.

Sau khi có được đôi giày mới, chị lại đứng lên "Thôi tôi đi thăm khu vực đất trại nghe chú. Chút nữa tôi sẽ trở lại, à mà nè có cho ăn không đó?"

- Chút chị trở lại ăn với tụi em. Chỉ sợ chị chê tụi em nấu ăn dở thôi.

Chị lại quay quả ra đi đến các khu vực trại khác. Nhìn theo chị, vóc dáng nhỏ nhắn nhưng tinh thần HÐ rất cao và lại rất vui khi hòa đồng với các em...

- Các em chơi vui không. Các em thấy tôi nè. Đã 80 tuổi rồi mà vẫn còn không ngại cực khổ tìm cách đến trại để chung vui với các em. Do đó ráng lên các em nhé.

Anh em chúng tôi tự suy nghĩ rằng: "Làm sao mà giữ được tinh thần HÐ như chị cho đến từng tuổi ấy mới là đáng kính phục. Mình có làm được như vậy chăng?"

Rồi Thăng Tiến 7 đến, cũng lại gặp chị tại trại và cũng với dáng người nhỏ nhắn khi tạt bên này, khi hỏi chuyện bên kia làm cho chính mình thấy thẹn trong lòng. "Mình đã làm gì đủ cho HÐ chưa? Tinh thần của mình có giữ trong sáng được như chị hay không, hay là còn hẹp hòi chưa dứt bỏ hết để phục cho tha nhân, cho Phong-trào, cho các em...!"

Lần nào đến thăm chị, cũng có quà đem về. "Cầm về cho các. Tinh thần HÐ của gia đình chú là số một đó. Chị nói thật đó, ít có gia đình nào chồng vợ con cái đùm đê trong HÐ. Hết hô đi trại thì cả vợ lẫn chồng cho tới con cái đều cùng đi."

- Không đâu chị ơi. Ráng làm thôi, tập đàn cho các cháu nó có đôi chút tinh thần tự lập, khi đến Trường, khi ra đời bớt bở ngỡ. Cho tới Tết vừa rồi (2003), chị gọi lại nói có anh Định từ Houston lên chỉ cách gọt Thủy Tiên, chị muốn các anh em trong LÐ cùng đi tham dự để học hỏi. Nhưng cả LÐ đều phụ lòng chị, chị ơi. Chị không biết rằng tụi em đâu có ngồi yên một chỗ được, vả lại đâu có thời gian nhàn rỗi để ngồi xuống gọt dưa đâu. Điểm thứ yếu nữa là có ai trong tụi em muốn học chuyện đó

đâu, nghĩ rằng đây là một chuyện mất thì giờ vô ích. Do đó không một trường nào đi hết. Không ai đi hết! Nếu như mình không đi mà không có tài xế làm sao chị đi. Thôi kệ, hồi xưa mình cũng đã tập làm ông già rồi - cũng đã từng gọt Thủy Tiên rồi - Thôi lên chở chị đi kéo chị buồn.

Thế là a lê hấp, đúng ngày đúng giờ chạy lên rước chị đi. Không ngờ đây là lần đầu ngồi tâm sự dài dòng với chị và cũng là lần cuối...???

Trên xe đi từ nhà chị đến nhà con anh Định (khoảng hơn một tiếng đồng hồ lái xe) chị em ngồi thủ thỉ nói chuyện đời. Than với chị về tính người VN mình ngay trong HÐ cũng xảy ra, ích kỷ cho riêng mình, cứng đầu, bảo thủ, v.v... Chị liền khuyên: "Già như tôi mà vẫn còn vấp ngã nửa hướng chi chú. Thôi mình cứ lấy tinh thần HÐ để xử công bằng với tất cả mọi người rồi Trời Phật cũng sẽ thương mình. Nếu mình đôi co với họ thì chẳng phải là mình hạ mình xuống bằng họ sao. Chú nghĩ có đúng vậy không? Không phải mình không cãi là chúng tỏ mình ngu đâu, mình chỉ chịu nhường bước để êm đẹp cho phong trào thôi. Chị nhắc tới những chuyện đã xảy ra cho chị thời kỳ đầu khi chị lên làm Tổng Ủy Viên ngành NỮ cũng đã có không ít chuyện đôi co không hay xảy ra giữa các chị em với nhau. Nhưng lúc nào chị cũng chấm dứt bằng câu nói "Dĩ hòa vi quý". Ôi tinh thần của mình không cách nào bằng được một phần của chị. Chị quá cao cả trong việc xử thế.

Chị em cứ thế mà tâm sự cho tới khi đi suốt đường lúc nào cũng không biết. Liên phải quay đầu lại vô cây xăng để gọi điện thoại để kiếm đường đi tới. Cuối cùng trở mất nửa tiếng khi tới nơi. Hạp hành xong

xuôi, chị đưa cho một hộp củ Thủy Tiên - trong đó có ba củ - chị nói:

- Chị đâu có ngờ chú đã biết gọt Thủy Tiên rồi, không ngờ chú lại khéo dấu đến như vậy? Thôi cầm hộp này đi, chị mua dư cho chú như quà Tết vậy.

- Thôi chị ơi, em không lấy đâu. Lấy về rồi để nó thúi lên cũng vậy. Em không có giờ đâu. Nếu như em muốn thì em sẽ lên chị rồi chị em mình cùng lòi ra gọt dĩa.”

- Vậy cũng được.”

Về gần tới nhà chị, liền hỏi Chị :sao chị có ngửi thấy mùi gì cháy khét không?

- Có, chú ạ. Nhưng không biết là mùi gì ! Bước lên khỏi cầu thang máy, thì thấy cửa nhà chị đang mở bung ra và có hai ông Mỹ đang hì hục sửa cái gì đó. Bước lại gần thì thấy họ đang sửa tường.

- Mà y có biết gì không, bà mà để nồi thịt trên bếp quên tắt nên nó cháy khét báo động tùm lum. Mấy người cứu hỏa tới gõ cửa không nghe ai trả lời nên họ sợ bèn đập tường để mở cửa xông vào. Nhưng chỉ có một nồi thịt kho đang bị cháy khét thôi. Họ đi rồi tụi tao phải sửa chỗ này lại.

Chết chữa, thường thì mình rước chị khi đi ra lúc nào cũng trở vô để coi chị đã tắt đèn, tắt bếp hết chưa mới trở ra khóa cửa. Lần này tại sao lại quên làm chuyện này vậy không biết? Quay lại nhìn chị chưa kịp nói xin lỗi thì chị đã nói:

- Bây giờ mới biết mình già, bắt đầu quên trước, quên sau rồi? và rồi cười xòa.

Bảng đi khoảng tháng rưỡi trời sau, vì bận công việc làm và còn phải viết chương trình huấn luyện nên không thường lui tới thăm chị được. Một buổi sáng đang lúi húi làm việc thì có điện thoại của trưởng Hiếu:

- Em có biết gì chưa...? Chị Mai vừa mới lia rùng rồi!

- Giờ chơi hoài cha nội. Hết chuyện giỡn rồi sao giỡn kỳ vậy.”

- Thiệt vậy, chứ không phải nói giỡn đâu.

Không ngờ lần tâm sự đó lại là lần chót chị nói nhiều, nói hết những ưu tư về phong trào, cuộc sống cùng khuyên nhủ đám đàn em hãy cố giữ lại tinh thần HĐVN cho thế hệ mai sau.

Trưởng Trần-Thị-Mai (Thảo Kê thân trọng), Đại-Diện cho Hội Nữ Hướng-Dạo Việt-Nam đang bắt tay trái Lady Baden Powell, nhân dịp họp mặt 17 Ủy-viên Nữ H.Đ đại diện cho 17 Quốc-gia Á-Châu.

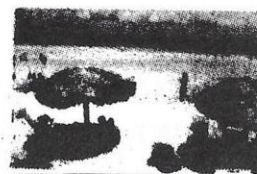
(Malaysia 06-12-1962).

Nội-San TRƯỜNG và Bản Tin của HĐTU/HĐVN còn tồn tại là nhờ sự đóng góp **CLUB 50+**

Orlando ... Florida !

Hội-Nghị Hương-Đạo Trưởng Niên Việt-Nam ở Trại Thăng Tiến 7 thông-qua đề-nghị của văn-phòng Hương-Đạo Trưởng-Niên để tổ-chức Trại Trưởng-Niên mỗi hai năm chen kẽ với Trại Thăng Tiến để dân Làng Bách-Hợp, các Xóm Trưởng niên, huynh-trưởng Hương-Đạo khắp nơi có dịp gặp gỡ, thăm viếng nhau thường xuyên hơn. Trưởng Chủ-Tịch Ban Thường-Vụ Nguyễn Văn Thuất cũng đề-nghị huynh-trưởng Hương-Đạo khắp nơi nên gặp gỡ nhau hai năm một lần để có dịp bàn thảo, trao đổi ý-kiến, kịp thời điều-chỉnh những gì cần-thiết để phong trào phát-triển mạnh hơn nữa. Vì thế mà **Trại Hội-Nghị Huynh-Trưởng Hương-Đạo Việt-Nam** sẽ được tổ-chức tại **Orlando, Florida, Hoa-Kỳ vào dịp Hè 2004**. Trại Hội-Nghị kỳ này cũng sẽ đánh dấu hai mươi năm Hội-Nghị Costa Mesa; có người đã khuất núi, kẻ còn sẽ dương cao mãi ngọn cờ Hương-Đạo Việt-Nam. Mời quý trưởng và gia-đình về miền nắng ấm để hát to bài ca Hạp Đoàn, Nguồn Thật, Giữ Chặt Mối Dây lần nữa.

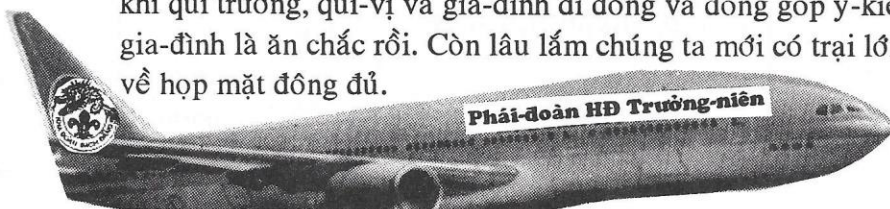
Khi sinh sống cách xa nhau và đời sống bận rộn thì đi trại hội-nghị ở một nơi mà cả gia-đình cùng tham-gia du-lịch được là một điều lý-tưởng. Orlando, Florida sẽ đáp ứng được đòi hỏi này.

Thành-phố Orlando nằm gần như trung-điểm của tiểu-bang nắng ấm Florida nên thăm viếng nơi đây ở Florida cũng tiện. Có rất nhiều lý-do làm Orlando được xem là một trong những địa-điểm du-lịch hàng đầu trên thế-giới. Những thú vui và nơi thăm viếng ở đó có thể thỏa mãn từ ông bà cụ tám mươi đến em bé ba bốn tuổi do đó đưa cả gia-đình đi chơi không đâu bằng Orlando. Quý-vị sẽ rất ngạc-nhiên với giá sinh-hoạt ở Orlando nói riêng và Florida nói chung rất phải chăng từ khách-sạn, quán ăn, xe mượn, vé máy bay. Người Mỹ ở miền đông-bắc Hoa-Kỳ nhất là New York khi về già thường dọn về tiểu-bang nắng ấm này (Sunshine State). Một căn nhà ba phòng ngủ có vườn có hồ bơi ở đây chỉ bằng giá một condo ở San Jose, California. “Anh ơi có bao nhiêu, sáu mươi năm cuộc đời”, tìm về nơi nắng ấm vật giá rẻ mà sống mà du-lịch. Nhưng nổi tiếng nhất là những “Làng Canada”, đây là khu-vực những người Gia-Nã-Đại sống sáu tháng lạnh ở Florida, sáu tháng ấm trở về nơi chôn nhau cắt rún, nhiều Canadien cũng “xin chọn nơi này làm quê-hương” thứ hai.

Nói đến Orlando là phải nói đến **Disney World**. Disney World ở Orlando có 4 khu-vực giải-trí (theme parks): **Magic Kingdom, EPCOT Center, MGM Studios và Animal Kingdom**, chỉ riêng Magic Kingdom cũng đã lớn hơn Disneyland ở Nam California; mỗi nơi phải đi một ngày mới hết. **Fort Wilderness** trực thuộc DisneyWorld, nơi được chọn làm Trại Hội-Nghị Trưởng Hương-Đạo Việt-Nam Hè 2004, được nhiều báo-chí du-lịch chọn là “number one Family Resort in America”. Tác-giả bài này cũng đã ba lần đưa Làng Bách-Hợp Washington, D.C. và Liên-Đoàn Hùng-Vương, Virginia cắm trại tại đây. Fort Wilderness nằm ở chính-giữa tất cả những khu vui chơi của Disney nên Disney World quảng-cáo rằng “camping among stars” quả không sai vì đi đâu cũng gần; thú-vị nhất là đất trại vô cùng yên-tĩnh với cây cao bóng cả mát mẻ dù là mùa hè, đến thùng thư thùng rác, trạm chờ xe bus cũng đều làm bằng cây để thỏa-mãn một người yêu thiên-nhiên khó tính nhất. Xe bus miễn phí của Disney đậu ngay trại để đưa trại-sinh đến các khu-vực giải-trí. Trong đất trại họ nuôi thả công, vịt Xiêm, chim cò đi lẫn lộn với trại-sinh thật thú-vị. Bãi biển nhân-tạo của trại có thuyền lớn đưa khách đi các nơi trong khu-vực Disney. Trên bãi cát này mỗi đêm quý-vị có thể ngồi nhìn trăng sao thật đẹp và chờ xem đốt pháo bông rất trữ tình. Toilet của trại được DisneyWorld quảng-cáo là “spotless” thật không ngoa, vô cùng sạch sẽ, có máy lạnh, có locker, máy làm nước đá và có cả thùng báo USA Today. Hồ bơi của trại không thua một hotel hàng đầu nào cả, luôn luôn có life guard rất an-toàn. Sân tennis có đèn để đánh ban đêm. Người lười đi bộ có thể mượn golf cart chạy vòng vòng vì trại giới-hạn xe hơi để giữ yên-tĩnh.

Mỗi đêm trại có tổ-chức hát singalong cho trẻ em trong trại. Trại có đầy đủ các thú-vui khác như đi xe đạp, cưỡi ngựa, bắn cung, câu cá. Quý-vị trại-sinh nào chê cơm của đầu bếp trại thì có thể ăn ở nhà hàng buffet hoặc steakhouse của trại. Chúng tôi thích nhất là chạy xe mười lăm phút ra khu phố Việt-Nam gần đó ăn tô phở nóng hoặc hủ-tíu ngon và rẻ, vào chợ Việt-Nam mua nhãn, vải, mít, ổi đem về trại ăn. **Khu vực phố Việt-Nam trên đường Colonial** ngày càng đông đảo, buôn bán sầm uất hơn vì càng đông người Việt về sống ở Orlando. **Sea World** nào cũng có màn biểu-diễn cá voi, cá heo nhưng không ai có thể phủ nhận được **Killer Whale Show ở Orlando Sea World** là không tiền khoáng hậu, sẽ là “lifetime memory” cho quý-vị. **Universal Studios ở Orlando** lớn và có nhiều shows hơn ở California. Theo ý chúng tôi với cùng 50 đồng bỏ ra chỗ này là nơi chơi được vui nhất nhiều nhất ở Orlando. Nay Universal Studios lại mở thêm khu **Islands of Adventure** rất lớn với các vòng chạy (rides) lộn gan, lộn ruột cho con cháu tuổi kha-sinh của trưởng-niên chơi. Xin đừng nhắc với các Trưởng Bề Trên khu-vực **shopping ở con đường nổi tiếng International Drive** với hàng trăm tiệm outlets giá rẻ đi một xiu. **Splendid China**, cách trại 10 phút lái xe, là khu thắng cảnh do Trung Cộng đầu tư khai thác. Khu vực 80 mẫu này là một nước Trung-Hoa thu hẹp với tất cả danh lam, kỳ tích, chùa chiền ở Trung-Hoa làm nhỏ lại, do nghệ-nhân Trung-Hoa làm từ Trung-Hoa đem sang, có Cấm Thành, Động Đình hồ, Tây hồ, chùa Thiếu-Lâm, Vạn Lý Trường Thành, đền đài Tây Tạng, Mông Cổ, Thành Cát Tư Hãn... Shop ở đây bán đồ gốm, đặt biệt bình trà, bình thủy, tượng Phật rất rẻ. Đây là chỗ chơi rất vui của dân các Xóm Làng Bách-Hợp. **Biển ở Florida**, khác với California là rất ấm và nước rất trong. Lái xe một giờ chúng ta đến **biển Daytona**, nơi có vòng đua xe hơi nổi tiếng. Lái xe một tiếng rưỡi quý-vị đi về vùng Tampa, nơi có nhiều người Việt-Nam sinh sống để tắm biển, câu cá ở **Clear Water beach**, nước trong cát mịn. Chúng tôi chưa có dịp đi bãi biển “nhà nghèo Chữ Đồng Tử” (clothes optional) ở **South Beach, Miami** nên không báo cáo ở đây được, hẹn nhau đi chung kỳ này vậy. Ban Quản Trại lên chương-trình đi chơi bằng ghe gắn quạt máy qua các **đầm lầy cá sấu** thật là Hưởng-Đạo sẽ làm quý-vị sống lại tuổi kha-sinh. Thích thú nhất là khi Ban Quản trại có chương-trình thăm viếng các nhà **vườn trồng trái cây Việt-Nam** để chúng ta nhớ về Lái-Thiếu, Long-Thành. Chúng tôi ưa thích nhất khi lang-thang ở phố biển miệt Palm Beach, Fort Lauderdale để nhìn cây dừa, cây sứ, cây phượng-vĩ nhô ra từ căn nhà ai đó mà tưởng mình đang ở Vũng-Tàu, Nha Trang. Nên bỏ một ngày để đi **Key West** mà chúng tôi gọi đùa là Cà-Mau của Hoa-Kỳ, vì đây là điểm cực nam của lục-địa Hoa Kỳ, chỉ cách Cuba chín mươi dặm. Đường lái xe đẹp tuyệt-vời, duy-nhất trên thế-giới với hai bên đều là đại-dương. Key West đẹp và sạch hơn tuy rất giống Vũng Tàu và nhiều đảo ở Caribbean. Key West là nơi duy nhất mà có thể thấy được cả mặt trời mọc và mặt trời lặn trên mặt biển. Chúng ta sẽ uống một chai bia ở quán rượu ở Key West nơi **Hemingway** thường uống trước kia để nhớ đến nhà văn hào nổi tiếng này khi sinh thời đã sống ở đây. Khi ở Orlando gia-đình nào thích thì “hop” lên **Disney Cruise** ba bốn ngày ra Bahamas cũng rất vui. Chúng tôi đi chơi nhiều nên Trại Trưởng đề-nghị viết bài này vì anh muốn có một cái nhìn của một người không sống ở Florida; dĩ nhiên bài viết có nhiều thiếu sót và sợ tốn giấy mực Hưởng-Đạo và thì giờ quý báu của độc giả. “Vui xuân không quên Tết Mậu-Thân”, trên đây là phần vui chơi. Trưởng Tổng-Thư-Ký Trần-Hoàng-Thân sẽ là Trại Phó phụ-trách về phần **Hội-Nghị Trưởng**. Xin quý trưởng và quý-vị đóng góp ý-kiến thảo-luận về cho trưởng Tổng-Thư-Ký. Hội-nghị và trại chỉ thành-công trọn vẹn khi quý trưởng, quý-vị và gia-đình đi đông và đóng góp ý-kiến xây-dựng sôi nổi. Phần vui chơi cho toàn gia-đình là ăn chắc rồi. Còn lâu lắm chúng ta mới có trại lớn ở Florida do đó mong quý trưởng và quý-vị về họp mặt đông đủ.

Nguyễn Đức Tùng.(5/5/02)

SỔ VÀNG

1. Tr. Trần-Văn-Phúc	30 Mỹ-kim
2. - Nguyễn-Tăng-Bình	20
3. - Lâm-Chánh-Trung	40
4. - Tôn-Thất-Cảnh	20
5. - Trần Ngô Lan-Anh	50
6. - Lê-Văn-Hùng	25
7. - Nguyễn Hạnh-Nhơn	50
8. - Đặng Dân-Nam	50
9. - Nguyễn Thanh-Oai	20
10.- Phạm-Gia-Kiệm	50
11.- Phan-Văn-Chấn	20
12.- Nguyễn Chí-Hiếu (*)	155
13.- Hoàng-ngọc-Châu	50
14.- Nguyễn Anna Biên	20
15.- Lâm Tô-Bông	40 Gia-kim
16.- Vũ-Minh-Ngọc	50
17.- Phạm-Hữu-Vinh	20
18.- Nguyễn Xuân-Linh	50
19.- Paul Bùi	20 Âu-kim

(*) Huy-hiệu Trường-niên hóa phép thành Cúi.
Thủ-quỹ khóa sổ Thu L.L. số 46 ngày 01-5-03.

Ban Phụ-trách Liên-lạc chân thành cảm
ơn Quý độc giả đã gom củ lửa để cuộc chơi
chung của chúng ta được lâu bền.

Liên-Lạc bị trả lui

1. Tr. Hoàng-Thống-Lập
Monticello, Florida 32344, USA.
2. Tr. Nguyễn-Minh-Thế
Irvine, California 92614, USA.

Ai biết "Hai Trẻ" này đi lạc về đâu, xin cho
Liên-Lạc đem nhận về, đừng vội gọi 911, tội nghiệp.

ĐẤT ANH EM

Đây là tác phẩm thứ 9 của Nhà văn Trà-Lũ, tức Sói Con Đã Già, một độc-giả và cũng là một cây bút-tình rất thân mến của Liên-Lạc từ bấy lâu nay.

Đọc **ĐẤT ANH EM**, chúng ta được biết thêm nhiều chuyện, đặc biệt là chuyện thiên-hạ sự, chuyện ăn uống, chuyện tình yêu, chuyện trên trời, chuyện dưới đất từ bên Tàu qua tận bên Tây, xuyên qua Anh, và lặn xuống tận miền Úc-châu xa lắc xa lơ v.v...

Tập bút ký gồm 25 chuyện ngắn trải dài gần 300 trang, bắt đầu bằng : "Tôn kính vợ" và kết thúc với "Người xây thành Bắc-kinh" là một người Việt-nam, tên là Nguyễn-An, với gốc tích, dẫn chứng sử liệu rõ ràng.

Tác giả vốn nòi Hương-đạo, nên không bao giờ quên kể chuyện H.Đ. trong tác phẩm của mình. trong bài "Trưởng Thọ", Sói Con Đã Già đã nhắc lại cách nấu cơm "Gà Bạch-Mã" của Trưởng Bửu-Sao, ăn ngon quên biết!

Một điểm son của tác giả "Đất Anh Em" là trong tập bút ký, luôn luôn đề cao tinh thần cũng như lịch sử của Việt-nam, tự hào là người Việt với những dẫn chứng cụ thể, nhất là những thành công vượt bậc của thế hệ trẻ.

Hơn thế nữa, đọc xong "Đất Anh Em", chúng ta sẽ có những ngày vui sau đó, khi đem kể lại một vài chuyện mà mình đặc ý cho người Bạn Đời, người Bạn Đường cùng nghe, rồi "mao tôn cường" thêm để ôm nhau mà cười cho thỏa thích, cười quên chết!

Sách in ấn rất đẹp, bìa láng cứng, do họa-sĩ Nguyễn-hữu-Vinh trình bày, Hoa-Lư xuất bản, giá đề bán : 15 Mỹ-kim. Muốn có sách :
Thư từ, chi-phiếu xin đề : Trà Lũ

113 Kennedy Avenue
Toronto, Ontario, M6S 2X8, Canada.

M Ã T H Ư

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết "đường gươm nét kiếm" của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ . . . . mua vui.

Tr. Trần Gia-Bình (Sóc Yêu Đồi - Pháp)

Liên-lạc mà được Ông Trùm Computer scan vào máy để quảng bá cho anh chị em bên Tây theo dõi, như rứa là "Nhứt Thế Giới" rồi đó. Như vậy, từ nay Liên lạc chỉ gửi 1 bản qua cho Sóc là đủ, phải không ? Nếu đúng thì cho biết.

Trong thư ngày 13-3-03, Sóc có cho biết : Ngày chủ nhật 23/3 tới đây, Làng Bách-hợp vùng Paris sẽ chính thức thành hình sau khi đã hoạt động "chui" gần 1 năm rưỡi nay. Tình hình ở Pháp rất phức tạp, vì vậy muốn xây dựng một Làng B.H. không dễ. Tụi em, lớp tuổi 40, đứng giữa các Trưởng trẻ hơn đang sinh hoạt trong L.Đ. và các thân hữu lớn tuổi hơn, cùng các Trưởng lão H.Đ.. Cũng nhờ tờ Liên-lạc trong số 44 của anh Thoại viết "Hãy tiến lên ! Kính Nể Đàn Anh, nhưng đừng nhường bước", em mới bạo gan cùng với Tr. Ngô-đình-Tri ... xuất hiện chính thức..

Thật ra, tụi em dự định ra quân từ tháng 4/2002, nhưng bị "lấn cấn" giữa vai trò Tiên-chỉ, mà có Trưởng bảo rằng Tiên-chỉ là người lớn tuổi nhất và là người đứng đầu hành Làng B.H.. Mà theo tụi em nghĩ là chỉ là Trưởng Cố-Vấn. Người làm việc thật sự là Lý-trưởng và Mõ Làng là người trẻ . Nay, em "Vịn vào cây gậy" của Anh, em đưa ra đỡ, và ... cùng anh chị em trong Làng B.H. phát cờ đây ....

Thật là tuyệt vời ! Cứ rứa mà làm. Tương-lai Phong-trào là do ở lứa tuổi tráng-niên của các em đó. Tuy nhiên các em luôn luôn nên nhớ rằng : Các Trưởng Lão cũng có một số vốn kinh nghiệm mà mình cần học hỏi nơi các Trưởng ấy, cái quan trọng và khôn khéo là mình biết chọn những bài học nào thích nghi để đem ra ứng dụng cho phù hợp với thời gian và hoàn cảnh.

Trưởng Gia-Bình ơi, kinh nghiệm bản thân cho biết, muốn tham dự cuộc chơi H.Đ. lâu dài, ngoài việc giỏi kỹ-thuật chuyên-môn H.Đ. sinh hoạt, hội họp, còn cần phải giữ một số đức tính như sau :

- Cần dưỡng "phông", chơi trường-kỳ, đừng là ... lửa rom.
- Nhường nhịn, biết tự-chế, dù có giận mấy đi nữa, cũng ăn nói cho tử tế, với nụ cười.
- Đừng có óc "Sứ-quân", nghĩa là nếu không vừa ý ta, a-lê-hấp kéo cờ độc-lập, lập ra đơn vị khác, chê bai Người và Chốn cũ, chỉ có Ta là chính-thống, là Nhất !

Còn câu chốt trong thư em viết : *Chủ-nhật 23/3, sẽ bầu BCH mới, Tr. NĐTri (Lý-trưởng) và em (Mõ) sẽ tử nhiệm. Tụi em đã tìm được người thay thế, nhưng vì là một cuộc chơi Dân-chủ, nên sẽ tiến hành Bầu-cử.*

Tin giờ chốt cho biết : Tr. Châu-văn-Lộc đắc cử chức Lý-trưởng, có Tr. Phạm-đức-Long làm Phó Lý và Chị Vân-Hạc cầm chìa khóa tủ sắt của Làng, còn chú Gia-Bình (chạy trời cũng không khỏi nắng) nhiệm-vụ Mõ Làng ! Nhân dịp này, Liên-Lạc gửi lời chúc mừng Ban Hương-Sự mới. (Xem Bản Tin Làng Bách-Hợp Paris trong số này).

Tr. Trần Ngô Lan-Anh (NJ)

Bà này khôn ngoan và văn vẻ chi lạ !

Viết mấy giòng trên tấm thiệp chúc Tết, gửi trễ như sau : "Nếu em nghĩ không nhằm thì dân mình ăn Tết đến Tết Đoan-ngọ phải không Anh ? Do đó, dù trễ, em cũng xin kính chúc Anh Chị cùng gia đình được một Năm Mới đầy an lành. (qua 3 giòng)... Em xin được gửi một bó củi nhỏ để châm thêm vào lửa trại...."

Nhà văn Lan Anh ơi, những lời chúc cho Liên-lạc (và những người lo lắng cho nó) không

bao giờ là trễ cả, suốt năm và khi nào cũng được, miễn ... đừng quên ! Còn củi thì còn lửa, lửa tắt thì Liên-lạc ... tàn ! đó là luật rừng, à quên, luật tự nhiên. Đừng bực đồng như Tr. Lê-Xuân-Đàng : có lần để quá năm, quên gửi củi lửa cho L.L., lập tức "Tự Phạt" bằng cách gửi ... gấp đôi. Chắc Tr. Đàng xài Luật Mỹ !

Xin gửi lời thăm đáng lang-quân, người cùng chung phòng ở Trại TT7 với Ngựa này, một nhân vật hiền lành ít nói, chỉ tùm tùm cười mỗi khi nghe quan lang tây Trần-đ-Thủy thuyết pháp cho anh em trong phòng nghe trước khi đi ngủ .

Tr. Phan-Văn-Chấn (Baltimore).

Đọc thư Trương viết (15-4-03), được biết thêm một Trương thiết tha với phong-trào, bây giờ lại thêm đọc Liên-lạc để đi tìm thời gian đã mất, với câu : "... Em đã vô cùng hối tiếc phải gián đoạn sinh hoạt H.Đ. tử biến cố, nhưng lòng vẫn ôm ấp với hoài bão của mình là đã chọn một cuộc chơi lớn vô cùng hữu ích ..." (thông qua 5 giòng) và tiếp theo là : ... cho nên khi nhận được tờ Liên-lạc số 45, thật là món quà to lớn đến với em và đã sưởi ấm lòng một cụ Hướng-đạo mà năm nay đã 71 tuổi đời...

Trương Chấn mới quen biết, nhưng thân mến, Trương đã là Tráng-sinh đạo Thừa-thiên và Trương ở Đạo Khánh-hoà, như rứa Trương cũng đã là một HDS gạo cội rồi, một ngày cũng là Hướng-đạo suốt đời. Trương "chớ nên dùng" chữ "Cụ HĐ" mà trật đường rầy, và chắc chắn Cụ Mai-Liệu sẽ từ từ hạ gọng kính cận thị xuống và hỏi : Ai nói Cụ H.Đ. đó ? Ngựa này cũng khó đỡ đạn cho Trương lắm. Trương cần có một số Liên-lạc cũ, ngày mai, Ngựa sẽ nhờ Ban Phân phối gửi các số Liên-lạc số 42,43 và 44 qua Trương đọc, để "hâm nóng" lại tình HĐ như lòng mong muốn.

Cám ơn đã châm củi lửa cho cuộc chơi chung. Mong giữ chặt mối giây.

Tr. Trần-Thường (Bramton)

Độc Đặc-san Thép Súng do Trương gửi tặng, Ngựa tui cũng có nhiều giây phút hồi-tưởng lại những ngày xa xưa. Tuy là nghiệp Hành-chánh nhưng cũng phải qua nhiều tháng ở Quân-trưởng, và cũng đã có phen suýt "xanh cỏ" khi cùng lăn lộn với anh em quân nhân, nhất là thời gian ở vùng giới tuyến. Hú vía !

Sự ra đi của anh Trương văn Thanh thật bất ngờ, để lại rất nhiều thương tiếc cho những ai đã từng biết anh ấy, nhất là HDS Pleiku, với dấu tích một Đạo-quán khang trang. Qua Úc-châu, anh Thanh thúc đẩy Xóm Bách-Hợp Tùng-Nguyên, quy tụ nhiều anh chị em sinh hoạt hăng say lắm. Riêng Liên-lạc mất đi một cây viết chuyện Hướng-đạo ngày xưa. Thật buồn và rất tiếc!

Trương được tin anh Đoàn-Lai nhiều, nếu có e-mail của A. Lai, xin cho Ngựa tui biết để sự liên lạc được nhanh hơn. Cám ơn Trương trước.

Trong thư Trương không nhắc đến chuyện sức khỏe, như vậy là "en forme" rồi, xin gửi lời mừng Trương và mong được như rứa mãi mãi.

Tr. Tuấn-Việt (Renton).

Thư ngày 23-3-03, Trương viết ... Trong bài điểm báo Liên-lạc số 44 (trang 33), có nêu tên 4 Trưởng Chủ-tịch HĐTU-HĐVN, đoạn viết về vị còn Trẻ (Tr. Thuất) thì tươi cười vui vẻ, nhưng hai tay "thủ" 2 súng ... vị này trông không giống Tr. Thuất ; Trương có thể cho biết tên vị này ?

Ngựa tôi xin thưa Đàn Anh rõ : Đó chính là Tr Thuất. Không biết Đàn Anh lấy mốc thời gian nào để so sánh. Chắc là cách đây hơn 8 năm, lúc Tr. Thuất qua thăm Seattle mà Trương đã gặp. Nếu Anh thấy Tr Thuất có nhiều nếp nhăn hơn xưa, đó là vì lo cho HĐ cho nên già dặn phong trần. Nhưng nếu Anh thấy Tr Thuất tươi vui và trẻ đẹp hơn ngày anh gặp, đó là cái tài riêng của chị Thuất đã khéo điểm tô và bồi dưỡng cho anh ấy.

Đoạn cuối, Anh viết : Ở mục Mã Thú, đọc phần Trương viết cho Tuấn-Việt, tôi và Bà Xả cười quá thể. Cám ơn Trương đã chúc cho sống đến bách niên để ra 2 tập thơ nữa. Trương đã chúc thì có mà sống, vui mà

viết ...Anh Tuấn-Việt ơi, đối với Anh, ra 2 tập thơ có sá gì. Phong trào HĐVN có Anh là người sản xuất Thơ, còn chuyện viết văn thì đã có Nhà Văn Trà-Lũ, tức Sói Con Đã Già, Cụ này vừa mới cho ra lò thêm một tác phẩm thứ 9 : "Đất Anh Em" mà Liên-lạc có ân cần giới thiệu trong số này.

Tr. Hạnh-Nhơn (Garden Grove).

Liên-lạc đã nhận được cả 2 lần thư của Chị gửi, anh em buồn và tưởng nhớ đến Anh ngày xưa, khi đọc câu : *Càng đọc Liên-lạc lại càng thương nhớ Nhà Tôi, vì mỗi lần nhận được, Nhà tôi rất vui mừng và đọc đi đọc lại, vì đó là niềm vui của Nhà tôi*. Chị lại gửi tặng anh em Bản Tin của Hội H.O. cứu trợ TPB & CNQP, trong đó nhắc đến từ-tâm của Tr. Lý-Nhật-Hương đã dặn dò thân nhân dành những số tiền lớn để tặng cho những em mồ côi và thương phế-binh, cô nhi quả phụ đang sống cơ cực ở quê nhà. Đó là một tấm gương sáng của một Huynh-trưởng H.Đ. đáng dạy lại cho các em.

Đọc đến bài "Một vì sao lặn ...", Chị có nhắc đến anh Phạm-ngọc-Sang mà Ngựa tui rất quen biết, vì cùng học chung một khóa ở Trường Cao-Đẳng Quốc-Phòng (K. 2), một người bạn rất tốt, anh thích săn bắn, đã có lần về Song-Pha (Ninh-thuận) săn nai với Ngựa tui.

Bức thư thứ 2 (ngày 16-4-03), Chị đã giải quyết mọi chuyện : Liên-lạc có lỗi, Ngựa tui ... huề, còn Chị thì lại có cơ hội ban phát thêm.

Điểm nhận xét sau cùng là nhìn nét chữ của Chị, thấy rất quắc thước :

*Vì đây đối phận làm Trai được,
Thì sự anh hùng há bấy nhiêu !*

Mấy dạo sau này, vắng tin chị Vê, không biết chị ấy đi VN đã trở lại chưa ?

Tr. Nguyễn Thanh-Oai (Làng Vạn-Hồ)

Có chi mô mà "ăn năn hối lỗi" giữ rứa ? Dân Làng Vạn-Hồ thuộc địa linh anh kiệt, anh chị em đa số đã là Hướng-đạo nhiều ngày (chứ không phải Một Ngày), khi đã nhận Liên-lạc mà đọc thấy thích, có cùng tần số với mình, chắc hẳn là

những Trưởng "Biết Luật Chơi" cả rồi, em yên chí. Vui thêm là được biết Thanh-Oai là anh em bạn Dì với Thủ-quỹ của L.L. Mai-Xuân-Phú.

Mừng được biết tin vui là Làng Vạn-Hồ vừa mới có thêm 3 Trưởng nhận Khăn + Gổ ngày 15-3-03. Nói đến chuyện "Gổ" nhớ đến đôi uyên-ương Trịnh-Cường+Bạch-Yến ở Texas. Nàng theo học khóa BR, viết trong Lưu Bút Rừng Xanh như sau :

... Vì tầm em phải hái dâu

Vì "Gổ" em phải qua cầu đặng cay

Nếu em vớt được "Gổ" này

Chờng em sẽ thưởng vạn ngày happy ...

Đã thiệt ! Chỉ một người học Bằng Rừng mà cả hai người đều sướng. Làng Vạn Hồ có đến 3 Trưởng nhận "Gổ" thì có đến 6 người sướng . Khoản này nên ghi thêm trong điều lệ BR để có thêm nhiều người ghi danh theo học để được thưởng "vạn ngày happy" cho sướng!

Nếu Làng Vạn-Hồ "chơi ngon" thì hãy biên thư qua Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu để đặt mua một số huy hiệu HĐ Trường-niên, gắn vào thì ... hết sảy ! Vừa rồi, Làng BH Paris tân lập, vừa mới đặt mua 30 cái, Tr. Hiếu đã gửi ngay tức thì, ai cũng vui, kể cả anh em trong Liên-lạc.

Có tin tức và hình ảnh sinh hoạt của Làng, nên cho Tr. Hoàng-ngọc-Châu và Tr. Võ-Thành-Nhân biết để vui chung. Đừng quên Liên-lạc là nơi phổ biến các tin tức HĐ Trường-niên đi khắp thế giới đó. Liệu hồn mà quên !

Tr. Lâm-Chánh-Trung (Florida).

Đã nhận được củi lửa của Cụ Đạo-trưởng , nhớ lại 2 lần gặp gỡ ở Florida, nhớ nhất là những ngày xa xưa ở Đò-Thành-Đoàn rất vui và thân thiết.

Nghe Trưởng nói dạo này sức khỏe bất an mỗi khi gió chướng trở trời. Ba cái lè tẻ đó, lo chi vì được biết Trưởng là "Sư Châm Cứu" đồng nghiệp với Tr. Lê-Mộng-Ngọ (xoi cơm nhà lo việc thiên hạ) kia mà ! Trị bệnh cho thiên hạ được, thì trị cho mình thì quá dễ, hay là Trưởng quá lo cho Người mà quên Mình.

Cụ Đạo-trưởng ơi, đừng đại dột mà "quân-tử Tàu".

Thời, chết cha tui rồi, Trương là người Hoa, đã từng là "Xếp bự của anh em HĐ gốc Hoa ở Chợ lớn ngày xưa) mà Ngựa tui dám phát ngôn bừa bãi quá, xin đàn anh tha tội cho.

Cho gửi lời thăm Bà Chị được vạn an.

Tr. Gấu Đa Đoan (VA)

Anh chị em trong Ban phụ trách Liên-lạc (7 vị) đã được thông báo rằng : phái-đoàn Gấu sẽ Bắc-du vào giữa tháng 6-03. Mấy lâu nay chỉ nghe tiếng, biết tâm, nhưng chưa thấy Người (Người viết hoa đó nghe) khuấy động Làng BH. Vùng HTĐ, góp phần thực hiện Cung điện Hoàng-Gia (dù không phải là Tôn-thất, hay Ứng, Bửu, Vinh chi cả), là Tổng Thủ-quỹ của HDTU/HĐVN, Cha đẻ của Club 50+ và còn gánh những việc vô danh khác, nhất là đặc-biệt lo lắng cho tờ Liên-lạc, lại còn với tay thiệt xa, sang tận Montréal hỗ trợ cho tờ Đặc-san QGHC, đúng là đa đoan quá sức. Đó chỉ là những việc làm "tay trái" chơi cho vui mà thôi . Khiếp thật !

Tr. Lê-văn-Lệ (Sydney, Úc-châu).

Đọc thư Lệ, khi mô cũng thấy khen cả. Không biết khen thiệt hay khen giả, nhưng thấy khen là "khoái" cái đã, mọi việc tính sau.

... Em đã đọc L.L. 45, đọc đã quá ! Rất cảm động, L.L. đã trân trọng dành cho anh Thanh : Hình ảnh, bài viết .... ở những vị trí đặc biệt trên số báo. Anh chị em bên này rất cảm kích. Mong anh tiếp tục ủng hộ ACE Xóm Tùng-Nguyên (Sydney) sống tình Huynh đệ HĐ.

Bài của TR. Thiện nói về Cha Lefas hay quá. Ngài là biểu tượng tinh thần H.Đ., không phân biệt tôn giáo, màu da... làm cho em nhớ lại thời em nhớ Ngài khi còn học Trường Thiện-Hựu và Thiếu-sinh Thiếu-đoàn Nguyễn Trường-Tộ ở Huế.

.... và các bài anh viết và chọn đăng rất thấm thía, đầy tình nghĩa anh em, đọc hoài không thấy chán...

Lệ biết không ? thực hiện tờ Liên-lạc là một sự tình cờ, là một cách nắm tay nhau để cùng đi trên con đường H.Đ. và chia sẻ cùng nhau những ý nghĩ và tâm tư của con người HĐ. Anh em viết

lách chữ không phải làm văn chương, mà cũng là cách biểu hiện đời sống bằng tình huynh-đệ HĐ.

Anh Thoại đã nhận thư và những hình ảnh trong báo Scout của tiểu-bang NSW do em gửi, cảm ơn Lệ. Như Lệ đã biết, đất đai L.L. rất hạn chế, chỉ có thể đăng mỗi nơi một ít sự kiện nổi bật mà thôi. Còn Tráng-đoàn Trần-Văn-Khắc ở Victoria thì anh Thoại đã biết, đã có sinh hoạt với nhau một đêm ở Melbourne nhân kỳ Trại TT5 xuôi miền Nam nước Úc. Nay nghe đâu, Tráng-đoàn này sẽ là nòng cốt của Khóa HL Truyền-thống sắp được tổ chức ở Úc-châu, nhân có Cha Tiến-Lộc qua đó cùng một lần với anh N.Đ.Quang.

Cho gửi lời thăm anh chị em trong Xóm.

Tr.Đầu Tôm nấu với Ruột Bầu(Úc-châu)

Đã lâu lắm rồi mới trở lại với cái tên thân thương, quê mùa mộc mạc. Hồi tưởng lại những đêm trăng sáng, cả nhà ngồi quây quần trên chiếc chiếu, trải giữa sân, ăn cơm gạo lức đầu mùa với trách cá thu kho khô với ớt cay, một sơn canh bầu nấu với "đầu tôm" và một trách mắm cá chuồn, kho chung với cà chua. Vợ chan con húp, chòng cấn ớt cay xè xè .Trời oi, ngon ơi là ngon !

Trong thư Anh viết : *Đã khá lâu, tôi không viết bài nào cho L.L. vì tuổi hạc càng cao thì tư tưởng sắp cạn, nhưng lại nghĩ rằng (thông qua 6 giòng) . Bài tôi viết đề cập đến tinh thần lạc quan của người HĐ mà điển hình là ai, anh biết không ? Chính là một cây cổ thụ của phong trào HĐ, một cây viết xuất sắc của L.L. đã dùng văn chương để đùa giỡn với mọi người, khiến cho không ít tao nhân mặc khách không thể nhịn cười được(thông qua 7 giòng) Với cái tuổi "rất cổ lai hy" của tôi hiện nay, chỉ ở nhà đọc đi đọc lại mấy tờ L.L. và thưởng thức cái văn phong humoristique của "người ấy" cũng đủ cảm thấy đời còn đẹp và còn đáng yêu lắm. Làm sao mà nhịn cười được khi một cụ tiền bối than với một chàng trai hậu bối rằng mình đã xiù rồi và củ xuống dần ! Than ôi, thời oanh liệt nay còn đâu, anh Thoại nhí !*

Thưa Anh Hội, tuy anh nói "tầm sắp cạn to" nhưng bài anh viết rất còn tươi sáng, lẽ dĩ nhiên

đầy vẻ lạc quan, anh chị em HĐ Trưởng niên đọc xong bài “Sống lạc quan, sống Hạnh-phúc” sẽ thấy phấn khởi hơn lên và biết đâu, sẽ có Cụ đứng dậy và hét lên : Thời oanh liệt vẫn còn đây! Nhà văn Trà-Lũ, tức Sói Con Đã Già ở Toronto chắc chắn sẽ dơ cao tay và nói : “Xin có tôi”. Có một điều, em hơi buồn là trong thư, Anh xếp em vào hàng “cổ thụ” của HĐ. Em đâu có muốn chuyện đó mà sự thật là em chưa xứng đáng ngồi chiếu quan viên trong Đình. Em vẫn thích lông bông vòng ngoài cho thoải mái và tự do.

Cũng như có người đã hỏi em :

- Khi hết thờ, anh có muốn lên Thiên-đàn không ?
-Em sẽ lác đầu. Vì trên ấy buồn lắm, toàn là Khổng-tử, Lão-Tử, Mạnh-tử. Ở “miệt dưới” chắc chắn là vui hơn, vì em có quen nhiều bạn , nhất là thứ bạn... sanh tử !

Tr. Trúc-Lê (Úc-châu)

Nhận được 2 bức thư của Chị, thư nào cũng dài, cũng hay, nào chuyện Chị dạy tiếng Việt cho các em, dặn dò con cháu trong nhà vào khuôn phép, khuyến khích các Trưởng đừng nản chí bỏ cuộc chơi, và nhất là truyền bá tinh thần HĐ của Chị. Thư thứ Nhất, Chị cho anh em L.L. ăn bánh vẽ, vì vốn là dân HĐ nên ăn vẫn thấy ngon như thường. Thư thứ nhì (ngày 17-4-03) rất dài, Chị kể nhiều chuyện. Chuyện Trưởng niên, chuyện Liên-đoàn ở Brisbane, chuyện trụ sở của HĐ Úc cho thuê đang gặp khó khăn. Chị lại còn hỏi “*Một mình Trúc-Lê tôi có thành lập đơn vị HĐ Trưởng niên được không ?*” Thưa Chị Trúc : “Dư Sức”. Nhưng nếu có đông người thì vui hơn, như Tr. Viêm, Tr. Mừng đã từng chơi chung với Xóm Tùng-nguyên ở Melbourne. Chị ở gần Tr. Mừng thì chị dặn Tr. Mừng : Khi nào đi họp Xóm, cho tôi đi với. Thật là tuyệt vời !

Càng đông, chúng ta càng vui nhiều !

..... và ..... Một người cũng phải vui ...

Giờ chót : Đã nhận được 2 CD Chị gửi tặng (thay bánh vẽ). Rất quý, thực hiện rất công phu.

Xin cảm ơn Akéla An-Tiêm.

Tr. Tôn-Thất-Cảnh (San Jose)

Trong thư Anh (14-3-03), anh tả chuyện một buổi sáng dạy tài-chi mà “ngất xỉu”, thấy ghê quá :

... mình đang hô cho bà con theo mà tập, bỗng nhiên mình thấy 2 mắt mờ dần, rồi không biết gì nữa cả, đến khi mở mắt, thấy đang còn đứng và bên cạnh có một bà học viên đang vỗ vào lưng để gọi mình. Khi thấy mình mở mắt ra, bà ta bảo : Tôi thấy Thầy đang hô, tự nhiên không thấy Thầy hô tiếp và thấy Thầy lão đảo, tôi liền chạy đến thấy con mắt Thầy vẫn mở, nhưng đứng tròng, tôi sợ quá, vỗ vai kêu Thầy, Thầy mới tỉnh”. Mừng Anh thoát nạn. Vậy anh Cảnh từ nay nên thận trọng giữ gìn sức khoẻ. Làm Thầy cũng có khi đau chứ bộ ! Đời đẹp lắm anh Cảnh ơi, khoan vội “au revoir” đã. Cho dù HĐ Trưởng-niên dạo này có hơi bất động, đó là tuý vùng. Mình cũng đừng quá lý-tưởng, hãy vui với cái hiện có, dù là chưa ổn, chưa như ý. Anh em mình ở vào tuổi chạng vạng, lại ở nơi phong thổ không phải là Quê mình, đôi lúc cảm thấy lạc lõng. Tuy vậy, như Làng Bách-Hợp Hoa-Thanh-Đốn luôn luôn có chương trình sinh hoạt, Làng Vạn-Hồ vừa mới lập cũng xông xáo với LĐ ở địa-phương. Thoại mong hai Trưởng Châu và Nhân sẽ có kế hoạch “hâm nóng” và thúc đẩy các Làng Xóm rục rịch để chuẩn bị cho Trại Hợp mặt mùa hè năm tới ở Orlando. Anh Chị Em tin tưởng hai Trưởng trẻ nói trên sẽ đưa HĐ Trưởng-niên sinh hoạt sát với thực tế, năng động hơn, nhất là “tạo cái tình mật thiết qua lại” giữa VP Đặc-trách HĐTrN. với các Làng Xóm, kéo đã một năm rồi, kể từ trại TT7, thời gian đâu có dừng lại mà chờ chúng ta, đừng để nguội đi.

Nhóm Đình-Bộ-Lĩnh ngày xưa của Anh thấy vắng bóng Anh hùng Cờ Lau : Cụ N.Q. Trị thì đang sưu tầm viết Sử, Cụ N.V. Hai thì nghiên cứu Phật-giáo viết về Trung Quán Luận và còn những ai nữa, hay chỉ còn ...*oải tiếng gió Hoa-Lũ ơi, oải tiếng gió Hoa-Lũ ơi !* vang vọng lại mà thôi.

Thôi, thấy như rứa, chúng ta hãy nên bán buồn mua vui ! để mọi người chung quanh đều vui.

 Tr. Lê-Minh-Lý (Ca-li)

....Cám ơn anh Thoại đã chuyển lời khen của độc giả. Em cũng ngạc nhiên không kém về sự "ướt át" của mình khi viết bài ấy. (thông qua 4 giòng) Mục Mã Thư là mục hấp dẫn nhất đối với các độc giả. Em cũng thu thập được nhiều điều hữu ích qua những dòng chữ anh Thoại nhắn gửi đến các độc giả thân quen. (thông qua 3 giòng). Nghề nghiệp của em là chuyên viết những bài phân tích (analysis) hoặc nghiên cứu (study) và đòi hỏi nhiều thời giờ về recherche, nên em rất ngán, chỉ mong có cơ hội viết những bài tình cảm ướt át cho đời bớt khô khan và máy móc. Vì vậy, anh đừng ngạc nhiên thấy tên em là Lý nhưng lúc nào cũng nghiên về Tình. Kỳ này em sẽ viết bài gửi đến Anh để hy vọng gửi đến Quý Trưởng một vài món quà tinh thần mà em "hết sức cố gắng" để mang thêm nét lạc quan trong hành trình của người H.Đ.

Kính thăm Anh, chúc sức khoẻ và trẻ trung tâm hồn.

Lý ơi, đọc xong thư em, anh Thoại như uống được một ly nước dừa xiêm tươi mát và ngọt ngào hơn thứ chi cả và mong được đọc thêm bài của em, vì : *Thư em tuy viết không dài,*

Nhưng anh vẫn hiểu những lời giữa cần .

Còn em khen Mã Thư, anh Thoại chỉ cho là :

Đó vẫn tào lao trăm thú chuyện,

Góp mặt trần gian một nụ cười.

Trong thư, Lý có hứa sẽ gửi bài "ướt át" về cho Liên-lạc, nhưng chờ mãi đến ngày gửi báo đi in vẫn chưa thấy. Bỗng sực nhớ là nay đã sang mùa hè, trời nóng nực quá sức, làm rã mà "vất" chú Lý cho ra nước mà ướt át được, Trời ơi !

 Tr. Nguyễn-Xuân-Mộng (Sacramento)

Nhận được thư Anh, kèm một số hình ảnh sinh hoạt của Xóm Trưởng-niên Sacramento, xin cảm ơn Anh. Nhưng anh Mộng ơi, không có bài tường thuật thì làm rã mà kèm hình vào cho được. Những lời chú thích vẫn tất không đủ cho các nơi hiểu thấu tinh thần của anh chị em trong Xóm.

Như đã thưa với Anh, Liên-lạc không có lệ gửi báo theo danh sách yêu cầu từng loạt. Liên lạc sống được là nhờ "cái Tình" của độc giả khắp nơi. Mỗi độc giả cứ hàng năm phết cho vài chữ hỏi thăm là quý nhất. dù khen hay chê vẫn là quý. Hoặc là biên thư yêu cầu đừng gửi báo nữa thì anh em Ban Phụ trách vẫn cảm ơn như thường, vì dù sao độc giả ấy vẫn có một chút tình với L.L. Như anh Mộng đã biết, L.L. là nơi gặp gỡ giữa độc giả và tác giả trong sự khoan dung và tôn trọng lẫn nhau, không vụ lợi, không thu quảng cáo và cũng không bày bán như các báo thông thường, nói xa xuôi thì đại khái cũng như con cá sống nhờ nước vậy.

Liên lạc số 46 này vẫn xin gửi đến tất cả danh sách mà Anh Mộng đã chuyển qua.

 Tr. Hoàng-xuân-Trùng (Gà hay gáy).

Tôi hoàn toàn đồng ý với Trưởng. Mặc kệ người này chê mình sợ vợ, kẻ khác thông cảm cho rằng mình chỉ nể vợ. Chi cũng được, miễn sao mình sống có Hạnh-phúc là tốt rồi.

Cách đây mấy chục năm, có người đã nói :

Nhất Vợ, Nhì Trời, thứ ba Ngô Tổng-thống.

Bây giờ nghĩ lại thì cũng đâu có sai :

Tổng-thống đâu còn nữa, Trời ở xa quá, mà vợ mình thì mình "suy tôn". Có lời tâm sự như sau :

Tôi mê vợ hơn mê Thượng-đế,

Bởi vì Trời chỉ có mây xanh

Vợ mình có da có thịt, có thật ái tình, và biết gọi : Anh ơi !

Thượng-đế không hề gọi tôi bao giờ cả,

Chỉ nhắn phải đọc kinh xem lễ. Phải ăn chay niệm Phật,

Cấm tình tự lẳng nhăng, vui chơi trác táng,

Trên có mười điều răn, dưới có trăm điều lệ

Sống theo Ngài, vất vả quá, Thượng-đế ơi ! ....

Trưởng "Gà hay gáy" thân mến,

Chúng ta cứ như vậy mà sống, sống Hạnh-phúc sống đúng luật của trần gian. Ai nói chi mặc kệ họ, đường ta ta cứ đi, vì Ngựa này chưa bao giờ thấy Quốc gia nào có luật "Cấm Mê Vợ".

HỘI-QUÁN 18 BÙI-CHU

Tháng 11 năm 2002, Liên-lạc có nhận được mấy giông sau đây của Trưởng Vũ-Thanh-Thông, kèm bức thư ngắn của Trưởng Nguyễn-Đức-Phúc, viết từ ngày 29-01-1999, hỏi về Hội-quán 18 Bùi-Chu.

Xin nhắc lại : Tr. Phúc đã qua đời ngày 10-11-2001, Ngày 29-2-2002, Tr. Thông đang tìm hỏi thêm để trả lời thư, nên đến ngày 29-07-2002 mới trả lời, nhưng ôi thôi ! Tr. Phúc đã già từ anh em H.Đ. tròn thế gần một năm rồi, để về sinh hoạt với các anh ở bên kia thế giới. Tuy vậy, Tr. Thông vẫn trả lời - không qua Kuu-điện - mà qua Liên-Lạc, vì biết Liên-lạc thường có "Giao Lưu" với anh em "bên kia thế giới", và Liên-lạc xin ghi lại đây 2 bức thư trao đổi giữa 2 Cụ Phúc và Cụ Thông để anh chị em được biết tình H.Đ. giữa hai bạn già .

Thư Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (ngày 20-01-99) :

Mến gửi Anh Thông,

Một lần nữa, trong thư này, chúc Anh Chị và Gia đình sang năm Kỷ-Mão (con mèo ngũ thể) toàn gia, gặp nhiều may mắn và thắng lợi.

Anh Thoại vừa "phôn" cho tôi hỏi về "lý lịch" (dù là trích ngang, nói theo ngoài kia) về Hội-quán 18 Bùi-Chu, và bảo tôi viết về "Nó".

Mình có hiểu "mô tê" gì về "tiền kiếp" của 18 Bùi-Chu đâu. Nhưng tôi nhớ đến Anh và anh Lược, nhưng nhất là Anh. Nên xin anh vui lòng và chịu khó viết cho tôi những gì liên quan đến 18 Bùi-Chu mà Anh biết. Đại khái là nó bắt đầu từ đâu, tại sao mà có "nó", cũng như lai lịch của nó, và xin nói ngay là tôi sẽ không "ăn cắp" -đạo văn- quyền xuất xứ đâu.

Rất mong Anh cho biết tất cả chi tiết cần thiết mà tôi tin chắc là có rất nhiều điều mà Lược không rõ bằng Anh.

Xin cảm ơn Anh trước và một lần nữa chúc Anh Chị vui mạnh với năm "Con Mèo".

Mến,

(ký tên) Nguyễn-Đức-Phúc (20.01.99)

Thư trả lời của Tr. Vũ-Thanh-Thông (29-07-2002)

Anh Phúc ơi,

Giờ này Anh ở đâu ? Năm con Mèo mà Anh hỏi về 18 Bùi-Chu, tôi xin trả lời : " I d'ont know" !

Anh qua đời rồi, tôi vô tình biết được xuất xứ của căn nhà này là : Trưởng Huỳnh-Văn-Diệp đứng tên mua căn nhà 18 Bùi-Chu của Bà Trịnh-Bá-Thìn, trả làm 2 đợt. Đợt thứ nhất 15.000\$ và đợt thứ hai 10.000\$, tổng cộng là 25.000\$.

Tôi còn nhớ Anh nói với tôi Quý Hội chưa có đến 10.000\$, làm sao dám mua căn nhà 25.000\$. Tôi nói : Anh tìm mà hỏi Cụ Diệp đi, Anh lại cười mà bảo tiếp : Mày đi mà hỏi ?

Bây giờ Anh ở đâu Anh Phúc ơi !

Kính thưa Trưởng Nguyễn-Trung-Thoại,

Tôi viết thay Anh Phúc Già để trả lời với Anh vậy.

Mong Anh miễn thứ.

Kính,

(Ký tên) Vũ-Thanh-Thông (29-07-02)

Nhân dịp có Trưởng Sói Tận Tâm Trưởng-Văn-Thanh về thăm Quê-Hương trong tháng 9-2002 vừa qua, Liên-lạc có nhờ Trưởng Sói Tận Tâm tìm hiểu cho biết hiện tình Hội-quán 18 Bùi-Chu ra rắng ?

Khi trở lại Sydney, tuy đang còn bệnh, Trưởng Sói tận tâm cũng gửi cho Liên-lạc một tấm hình Hội-quán Bùi-Chu, với lời ghi vắn tắt như sau :

'Đây là tấm hình tôi chụp ở Hội-quán 18 Bùi-Chu .Hiện nay vẫn giữ số 18, nhưng tên đường lại đổi Tôn-Thất-Tùng, cũng may Trưởng Tùng cũng là một Tráng-sinh thời tiền-khởi của Phong-trào H.Đ.V.N. tại miền Bắc. Nhưng căn nhà này đã được Nhà Nước bán lại cho tư nhân (mở tiệm bán xe gắn máy) '.

Tr. Sói Tận Tâm đã vội vã lìa Rừng ngày 09-12-02.

Như vậy, Liên Lạc sẽ "Giao Lưu" với các Trưởng : Diệp, Đường, Phúc, Thanh ở bên kia để hỏi thêm.

Tuy nhiên, các Trưởng khác, ai biết chi tiết, xin cho Liên-lạc hay, để các thế hệ con em của chúng ta học các Trưởng ngày xưa làm thế nào "Biết Chung Súc" mà có được một Hội-quán đàng hoàng như vậy.

NHẮN TIN GIỜ CHÓT

Tr. Nguyễn-Hoài-Sơn (TX).

Xin trả lời những câu hỏi Trường hỏi về Chị Nguyễn-Thị-Mai :

Đối với Liên-lạc, Chị là một độc giả rất trung-thành, đã đóng góp nhiều ý kiến, đặc biệt Chị đã viết hai bài nói về những kỷ-niệm H.Đ. :

1. Bài "Chút kỷ-niệm xưa" ở L.L. số 36.
2. Bài "Thứ đi trại" ở L.L. số 40, kỷ-niệm 10 năm của L.L.

Đối với HĐ Trường niên, Chị Mai là một thành viên của Làng Tân-Hương, Liên-lạc đã có nhiều dịp nói đến, đã tham dự Trại TT7 ở Houston. Chị đã hia Rừng ngày 15-3-2003.

Tr. Trần Anh-Tuấn (Oakland)

Được biết Xóm có nhiều sinh hoạt trước và sau Tết, cũng mừng. Liên-lạc chờ mãi bài kể chuyện Xóm Oakland dẫn nhau đi Chùa, chắc là thú vị lắm. Nhớ kèm theo ảnh và lời chú giải. Liên-lạc vẫn trông chờ.

Đúng như Tuấn viết, dạo này độc giả L.L. có những "feedback" thật thú vị, dù sao sự qua lại 12 năm cũng đã là "giao tình", thư từ qua lại không ngưng ngừng như thuở ban sơ nữa. Mong rằng hai Trường Châu và Tr Nhân giữ vững và phát triển ngọn lửa Trường-Niên sáng hơn để anh chị em gần gũi nhau thêm. Còn vụ Kỳ-Yếu, cháu Tường sẽ liên-lạc với Chú Tuấn để xin nhận một ngày gần đây.

Tr. Nguyễn Anne Biên (Làng Van-Hồ).

Liên-lạc đã nhận được bó củi của Trường góp vào cuộc vui chung, lại kèm theo "tấm ảnh ngày xưa" chụp ở Cảnh Dương, mà người Trại-trưởng năm ấy nay đã không còn nữa : Chị Quỳnh-Hoa đã bỏ cuộc chơi gần 2 năm rồi !

Vì khi nhận, bài vở đã sắp xếp xong nên bức thư của Trường sẽ được nhắc lại trong L.L. số sau cho những người khác biết. Đã trả lời mọi thứ bằng điện thoại. Nghe lại giọng Huế, thích quá, bèn gửi mấy số L.L. trước, đọc cho "bui". Đọc xong, đừng quảng cáo. Ai hỏi, cứ trả lời : lượm được, đừng nói Ngựa CK gửi, họ núu áo kẹt lắm.

Tr. Hoàng-Phúc (N.Y.)

Thư Trường viết (đề ngày 29-4) thật vui, nhưng anh Thoại biết là "vui giả tạo" để che nỗi buồn thầm kín mà em đã thổ lộ trong thư trước (thư ngày 02- 12-02) mà anh Thoại không tiện bọc bạch trong mục Mã Thư.

Chuyện "trăm năm" cần phải nghiêm chỉnh. Nên cố gắng đừng để đổ vỡ. Anh nhắc lại "Cố gắng tránh". Đừng nên làm mà nghĩ rằng :

Chuyện tình là chuyện tào lao,

(mà nên nhớ kỹ rằng)

Chuyện tình là chuyện thanh cao nhất đời.

Đã trưởng thành rồi, liệu mà lo lấy thân !

Tr. Cô Năm Xóm Chuối (Merkel).

Xin cảm ơn. Đã nhận mấy tấm hình rất đẹp, nhưng hơi trễ, đã tận dụng mấy tấm hình đã có sẵn (tuy không rõ bằng) để kịp cho vào bài của Tr. Báu viết. Sẽ cất giữ hình, vì còn nhiều dịp dùng sau này, khi đề cập đến Bà Cả đất Hộ.

Tr. Ngô-Thứ (San Francisco).

Rất tiếc, Liên-lạc không còn đủ bộ. Chỉ có những số từ 15 đến 45 mà thôi, nếu Trường thật sự cần, có thể làm phóng ảnh. Tiền in và giấy mực không nhiều, nhưng chỉ ngán trả tiền tem. Ban phụ trách ngắt ngư cũng vì khoản đó. *